منبع سایت استاد بینوا

ترجمهء این اثر با ارزش را که در حقیقت کاري بس سترگ و نیک و قدمی در سویی همدلی و همسویی میان باورمندان گوناگون تواند بود، از ژرفای دل به دانشی مرد پاکطین جناب استاد عبدالباری جهانی تبریک گفته عمر دراز و خوبی های مزید برایشان آرزو میداریم. با حرمت عظیم کابل ناتهـ

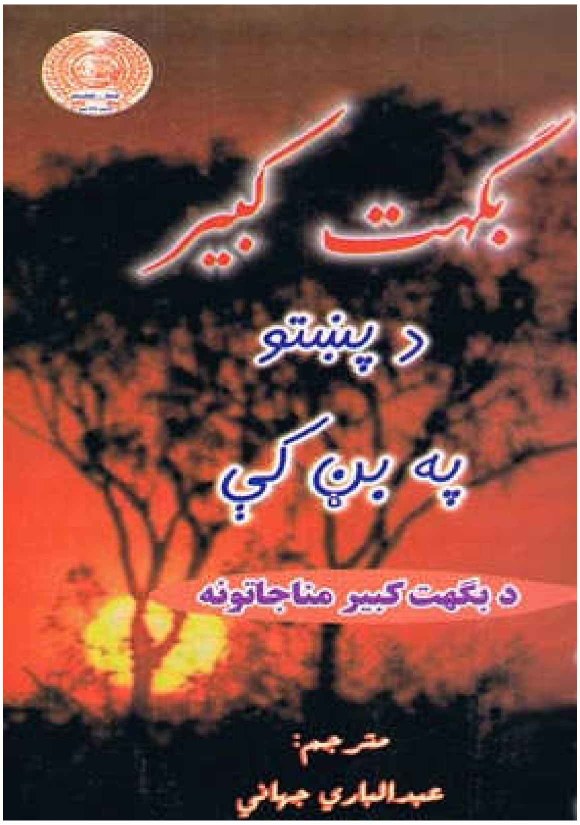

د کتاب نوم : بګهت کبیر

مترجم:عبدالباري جهاني

خپرندوی: نارنج خپرندویه ټولنه، کندهار

دچاپ کال: ۱۳۸۴ل

تیراژ ۱۰۰۰ ټوکه

کمپوز/ډیزاین : عبدالحمید ترابي

دخپرولو لړۍ: ۹

د بګهت کبیر د کتاب د چاپ ټوله حقوق د خپروونکي او دانلائن حق ئی یوا ځي د ببنوا پاڼې سره محفوظ دي، نوري ویب پاڼي د دې کتاب شعرونه د ماخذ په ښوولو کاپي کولای شي

کبیر فکر او عصر

کبیر د هند له هغو لویو صوفي شاعرانو څخه دی چي د هند د ادبیاتو د تقریباً ټولو څېړونکو او لیکوالانو غوږونه یې له نامه، ژوند ، افکارو او اشعارو سره آشنا دي. خو موږ ته د ده په قلم لیکلي اشعار او آثار پاته نه دي، او څه شعرونه چي هغه ته منسوب دي هغه ټول د ده له وفات څخه لږ یا ډېر کلونه وروسته د هغه پیروانو لیکلي او یا سینه پر سینه نقل کړي دي. طبیعي خبره ده چي په دې صورت کي به ډېر زیات، حتی په سلګونو شعرونه هېر سوي او ورک سوي وي او دغه راز به ډېر شعرونه نیمګړي سوي، پیوند سوي او یا حتی په بشپړه توګه بل چا لیکلي او کبیر ته منسوب کړي وي.

د کبیر ژوند تقریباً ټول په تیاره کي دی؛ نه د هغه د زېږېدني کال او حتی لسیزه چاته په دقیق ډول معلومه ده، نه یې د وفات کال او ځای چا ته معلوم دی او نه دا په دقیقه توګه معلومه ده چي هغه خپل ژوند چېري تېر کړی او اصلاً چېري زېږېدلی دی. تر ټولو په زړه پوري خبره لا دا ده چي د هغه مذهب هم چا ته معلوم نه و او تر وفات وروسته مسلمانانو غوښتل چي هغه خاورو ته وسپاري او هندوانو غوښتل چي هغه وسوځي.
د کبیر د ژوند په باب معلومات زیاتره له هغو افسانو څخه تر لاسه سوي دي چي د هغه مریدانو او پیروانو یا جوړي کړي یا اورېدلي دي.
د دبستان المذاهب لیکوال هغه بېراکیانو ته منسوبوي او وایي چي بېراک په لغت کي طلب ته وایي او دا هغه ډله ده چي دنیا یې ترک وهلې او عبادت یې هغه بیتونه دي چي د بشن او د هغه مظاهرو ته، چي رام او کرشن او د هغه امثال دي وقف سوي دي.
بل ځای لیکي چي کبیر جولا نژاد د هند له مشهورو موحدانو څخه دی او هغه یو بېراکي و.
د کبیر د ژوندانه په باره کي پر دې یوه حقیقت باندي اکثر څېړونکي موافق دي چي وایي هغه د پنځه لسمي پېړۍ په شا وخوا کي په بنارس کي ژوند کاوه او یو جولا و.
ډېر محققین د کبیر د ژوند د تاریخي پېښو په ارتباط دې نتیجې ته رسېدلي دي چي د هغه د زېږېدني کال به 1425 او د وفات کال به یې 1505 وي.
دا چي کبیر به کله زېږېدلی او کله وفات سوی وي او په ژوند کي به یې نور څه ورته پېښ سوي وي، زموږ د بحث موضوع نه ده، بلکه موږ زیاتره غواړو چي د هغه د اشعارو یا سرودونو پر موضوع او دغه راز د دغو سرودونو پر اجتماعي ضرورت باندي وږغېږو.
کبیر په داسي زمانه کي ژوند کړی دی چي د هند په پراخ هیواد کي د راجه ګانو او جاګیردارانو تر منځ داخلي خونړي جنګونه روان وه او د مسلمانانو د پاچا سلطان سکندر لودي (1518_1489) قلمرو د هند تر جنوبي سیمو پوري پراخ سوی و. د هندوانو او مسلمانانو تر منځ په جنګونو کي داسي خونړۍ پېښې کېدلې چي کله_کله او حتی زیاتره وختونه به یې د عام قتل او لوټ او تالان شکل واخیست. کلي او ښارونه به وسوځول سول، کښتونه او کروندې به د آسونو تر پښو لاندي سوې، په زرګونو سرونه به ورغړېدل، په زرګونو ښځي به کونډې او بې عزته سوې او ښارونه به له یتیمانو، معیوبینو او ګدایانو څخه ډک سول. د کبیر په څېر حساسو بشر دوستو شاعرانو او مذهبي مشرانو په هغو شرایطو کي د مذهبونو او قمونو تر منځ د نیژدې والي او یو والي تبلیغ کاوه. کله به یې دا خونړۍ پېښې غندلې او کله به یې یوازي اوښکي ورته تویولې. د کبیر د مرشد راماننداپه څېر جوګیانو او مذهبي مشرانو به ویل چي ټول جهان یوه خالق پیدا کړی دی او هغه د ټولو مذهبونو مرجع او د سجدو طرف دی. په دې مشرانو او شاعرانو کي د کبیر آواز تر ټولو لوړ و، او ځکه یې هم د مسلمانانو او هم د هندوانو په زړونو کي ځای نیولی او هم یې تر اوسه پوري شعرونه د سیکهانو په مقدس کتاب "ادي ګرنت صاحب" کي قید دي. کبیر د

خپل وخت تر ټولو حساس شاعر و او پر هغو مذهبي مشرانو يې په ډېر زړورتوب حملې کولې چې په ټولنه کې يې د انسانانو تر منځ د بې اتفاقۍ او انسان وژنې اورونه بلول او د هغوی د تبليغاتو له امله کورونه او ښارونه د نفرت په اور کې سوځېدل .

له هغې تاريخي کيسې څخه، چې په اکثرو تاريخي آثارو کې د کبير د ژوند په ارتباط اشاره ورته کېږي، ښکاري چې کبير پخپله د سلطان سکندر سره کتلې هم دي او يا يې لږ تر لږه د هغه د دربار د عدالت مزه څکلې ده. ويل کېږي چې کبير يو وخت د يوه داسې ناروغ علاج وکړ چې طبيبان يې له علاج څخه عاجزه وه، او دې کار ځينې مذهبي مشران دې ته راوستل چې هغه د سلطان سکندر دربار ته معرفي کړي او د جادوګر او کافر تور ورباندې ولګوي. سلطان سکندر لودي، چې پخپله يو عالم او عادل پاچا و د کبير په څېر بې آزارو مذهبي مبلغينو او پيرانو سره کار نه درلود ، ځکه يې نو له هغه سره غرض ونه کړ. البته کبير يې د ټولنيزې سولې د ساتلو په منظور له بنارس څخه تبعيد کړ او په دې توګه له مرګه خلاص سو. داسې ښکاري چې دا پېښه په کال 1495 کې سوې وي او ويل کېږي چې کبير په دغه وخت کې شپېته کلن و. د دغې پېښې څخه پرته د ده د ژوند په ارتباط کومې تاريخي پېښې ته اشاره نه ده سوې، او چې د ده د ژوند د حالاتو په باب څه ويل سوي دي نو سرچينه يې زياتره هغه افسانې دي چې چنداني تاريخي ارزښت نه لري او که څوک د هغه د زېږېدلو او يا وفات د کلونو په اړه اټکلونه کوي نو زياتره له سلطان سکندر سره د هغه د مخامخ کېدلو په دغه تاريخي کيسه استناد کوي. کبير له دغې پېښې څخه وروسته د بنارس پرېښودلو ته مجبور سوی او د هند په شمال کې په کليو او بانډو ګرځېدلی او خپلو تبليغاتو او خپل حقيقي او دايمي معشوق ته يې د شعرونو ليکلو ته دوام ورکړی دی.
کبير نه يوازې ټول انسانان يو شان بلل، هغه نه يوازې يوه ستر خالق ته عقيده درلوده بلکې ټول کاينات ورته يو شان ښکارېدل او بالآخره يې د وحدت الوجود د فلسفې په پيروي، چې هم يې په اسلام او هم يې په هندو مذهب کې سوونه کلونه سابقه درلوده د کايناتو او ستر خالق تر منځ سرحد ونه ماتول.

اوبه غونډې سي يخی ورنه جوړيږي
يخی بيرته اوبه کېږي چې ويلېږي
صرف اوبه دي بدلوي چې خپل شکلونه
نور په داسي حقيقت کې څه ځايږي

چې د سيند اوبه کوبۍ دي را اخيستي
کوبۍ ټولي په اوبو کې حسابيږي
سيند پخپله له کوبيو سره درومي
د ناپايه سمندر کوګل ته لوېږي

په يوه سترګه چې ټول انسانان ګوري
لوی جهان چې ورته يو شانې ښکاريږي
دی پخپله هسې صاف لکه قطره سي
او په لايتناهي کې ورګډيږي2

اوبه غونډې سي يخی ورنه جوړيږي
يخی بيرته اوبه کېږي چې ويليږي
صرف اوبه دي بدلوي چې خپل شکلونه
نور په داسي حقيقت کې څه ځايږي
چې د سيند اوبه کوبۍ دي را اخيستي
کوبۍ ټولي په اوبو کې حسابيږي

سیند پخپله له کوبیو سره درومي
د ناپایه سمندر کوګل ته لوېږي
په یوه سترګه چي ټول انسانان ګوري
لوی جهان چي ورته یو شاني ښکارېږي
دی پخپله هسي صاف لکه قطره سي
او په لایتناهي کي ورګډېږي

د مذهبونو د جنګونو او وینو تویولو څخه یوازي کبیر شکایت نه دی کړی، بلکي دې خبري هم له ده نه پخوا ډېره زیاته سابقه درلوده او هم یې له ده څخه وروسته حتی تر ننه ورځي پوري د شاعرانو او پوهانو په شعرونو او افکارو کي انعکاس کړی دی.
د پښتنو تر ټولو لوی شاعر او مشر خوشال خان خټک نه یوازي صوفي شاعر نه و، بلکي پخپله یې د جنګونو په میدان کي آسونه ځغلولي او توري چلولي دي. خو کله چي د مذهبونو تر منځ د بې اتفاقۍ مسئلې ته راځي نو دی هم د کبیر او د هغه د مرشدانو او پیروانو په څېر په ډېر صراحت خپله چیغه پورته کوي.
ځوک په لوري د کعبې ځي په هی هی
ځوک دیورې لره چلېږي په جی جی

عاشقان یې سل هزار یوه معشوقه
په هر لوري ورپسې دي په پی پی

میخانه یوه هزار پکي خمونه
د مستانو یې ناري دي چي می می

که همای دی که کجیر دی که کرکس دی
د هر چا مي خپل۔خپل شان دی خپل قی قی

هر ځوک وصل د خپل اصل پسي غواړي
چي ناري د جدایي وهي نی نی

زه خوشال چي د وحدت په میو مست شوم
وایم دا چي کاووس کله وو کی کی
ځوک په لوري د کعبې ځي په هی هی
ځوک دیورې لره چلېږي په جی جی
عاشقان یې سل هزار یوه معشوقه
په هر لوري ورپسې دي په پی پی
میخانه یوه هزار پکي خمونه
د مستانو یې ناري دي چي می می
که همای دی که کجیر دی که کرکس دی
د هر چا مي خپل۔خپل شان دی خپل قی قی
هر ځوک وصل د خپل اصل پسي غواړي
چي ناري د جدایي وهي نی نی
زه خوشال چي د وحدت په میو مست شوم
وایم دا چي کاووس کله وو کی کی

البته کبیر یوازې د مذهبونو تر منځ د اتحاد او ټولو دپاره د یوه خدای د وجود په عادي تبلیغ اکتفا نه کوله بلکې د مذهبونو پر هغو مشرانو او پیروانو یې ډېرې برالا حملې کولې چې د مذهب په جامه کې یې یا د خلکو تر منځ د نفاق اور بلاوه او یا یې له خرقې او مذهبي لباسونو څخه د خلکو د غولولو دپاره کار اخیست.
جوګي خپل کالي جوګي خپل کالي غوټه کړي په رنګونو
رنګ د میني ولي نه وړي تر مغزونو

د معبد په کونج کې کښېنې خالق پرېږدي
د ډېرې سې لګیا په طاعتونو غوټه کړي په رنګونو
په غوږونو کې سوري جوړ کړي اوږده ږیره
ټول ملګري د اوزګړې په شکلونو

خواهشات وژني له ځانه ایجړا جوړ کړي
لېونی غوندې په ګرځي پر دښتونو

سر خریلی جامې رنګ پر کتاب پروت وي
تېز تر هر چا په خبرو بیانونو

کبیر وایي دروازو ته د مرګ ولاړې
ورته پروت یې په تړلو پښو لاسونو رنګ د میني ولي نه وړي تر مغزونو
د معبد په کونج کې کښېنې خالق پرېږدي
د ډېرې سې لګیا په طاعتونو
په غوږونو کې سوري جوړ کړي اوږده ږیره
ټول ملګري د اوزګړې په شکلونو
خواهشات وژني له ځانه ایجړا جوړ کړي
لېونی غوندې په ګرځي پر دښتونو
سر خریلی جامې رنګ پر کتاب پروت وي
تېز تر هر چا په خبرو بیانونو
کبیر وایي دروازو ته د مرګ ولاړې
ورته پروت یې په تړلو پښو لاسونو

د کبیر د شعرونو یو مزیت په دې کې دی چې ډېر پر له پېچلې تصوفي مفاهیم یې په دونه ساده ژبه او ساده مثالونو بیان کړي دي، او د کایناتو له پیدا ایښت، حرکت او هدف څخه نیولې د کایناتو تر عمق او ماهیت پورې مغلق مسایل یې په دونه ساده کلماتو افاده کړي او جوابونه ورته پیدا کړي دي، چې د هر صوفي شاعر او فیلسوف دپاره یې افاده دونه اسانه کار نه دی. د هغه دغه سادګي ده چې د خلکو په زړونو کې یې ځای نیولی او په مقابل کې یې د ریاکارو زاهدانو او بامبړانو د غشیو هدف ګرځولی دی.
کبیر د نورو تقریباً ټولو صوفیانو په څېر د حیرت مقام ته ورغلی، خو داسې ښکاري چې دی ورڅخه تېر سوی دی او دا کمال هم د خپل مرشد او پیر ګڼي. دی وایي چې دا اسرار هر چا ته نه سي معلومېدلای او په دې اسرارو پوهېدل یوازې د هوښیارانو کار دی. البته هغه معلومات چې دی یې د خپل کشف په باره کې موږ ته راکوي پخپله دونه مرموز دي چې سړی پخپله کبیر هم د حیرت په مقام کې سرګردان بللای سي.
له رباب څخه مرموز موزیک رغېږي

بېله پښو له رباب څخه مرموز موزيک ږغېږي
بېله پښو او بې لاسونو څوک نڅېږي او بې لاسونو څوک نڅېږي
بېله ګوتو يې آواز کوي تارونه
بې بېله ګوتو يې آواز کوي تارونه
بې غوږونو يې نغمه اورېده کېږي

او دا ځکه چي که غوږ دی ټوله دئ دی
اورېدونکی هم پخپله دئ هستېږي

ور تړلی دی دننه خوشبويي ده
او دننه هيڅ وجود نه معلومېږي

هر څوک نه دی د دې سِر د پوهېدلو
دا يوازي هوښياران دي چي پوهېږيغوږونو يې نغمه اورېده کېږي
او دا ځکه چي که غوږ دی ټوله دئ دی
اورېدونکی هم پخپله دئ هستيږي
ورتړلې دي دننه خوشبويي ده
او دننه هيڅ وجود نه معلوميږي
هر څوک نه دی د دې سِر د پوهېدلو
دا يوازي هوښياران دي چي پوهېږي

کبير د خپل عمر تر پايه پوري، چي ويل کېږي اتيا کلونه ته رسېدی، خپله ډوډۍ د خپل کسب او کار په زور لاسته راوړه او تر مرګه يې له جولاګرۍ څخه، چي د عمر په پای کي طبيعي خبره ده چي ډېره به سخته ورته تمامېدله، لاس وانه خيست. نه په خلوت کي کښېناست، نه يې د مريدانو او پيروانو په صدقو او خيراتونو ژوند وکړ، او نه يې چا ته د احتياج لاس اوږد کړ.
ګواکي غوښتل يې چي د ده خپل ژوند د پيروانو دپاره يو سمبول وګرځي، او چي څوک غواړي د ده لاره تعقيب کړي نو د ده په څېر ژوند غوره کړي.
کبير خپله لاره د حق لاره بلله، او دا يې د لاسونو په تناکو ثابتوله. يوازي خپل ګورو او مرشد يې پر حق باله او نور خلک يې هم دغلي لاري ته رابلله. د کبير خدای تر مسجد او بتخانې دواړو برتر او سېږي او کله_کله خو لوی خالق ته د خپل ګورو او مرشد خطاب کوي، او داسي ښيي چي ګويا دی پخپله د خالق پيرو دی.
که خالق دی په محراب کي يا مسجد کي کښېنستلی
نو دې پراخ جهان يارانو تعلق چا سره نيولی

او که رام په درمسال کي د بت خښته کي اوسېږي
څه خبر دی چي د باندي په جهان کي څه پېښېږي که خالق دی په محراب کي يا مسجد کي کښېنستلی
نو دې پراخ جهان يارانو تعلق چا سره نيولی
او که رام په درمسال کي د بت خښته کي اوسېږي
څه هري اوسي لمر خاته کي الله اوسي لمر لوېده کي
څه کريم او رام پيدا که پسي وګوره په زړه کي

نر او ښځي په نړۍ کي ټول د ده لري شکلونه
زه کبير مريد د رام يم د الله کړم طاعتونه خبر دی چي د باندي په جهان کي څه پېښېږي

هري اوسي لمر خاته کي الله اوسي لمر لوېده کي
ځه کريم او رام پيدا که پسي وګوره په زړه کي
نر او ښځي په نړۍ کي ټول د ده لري شکلونه
زه کبير مريد د رام يم د الله کړم طاعتونه

هغه خالق چي کبير عقيده ورته لري هغه تر ټولو مخلوقاتو برتر او په ټولو مخلوقاتو کي دننه اوسي. هغه تر ټولو ستر خدای، دايمي او مطلق قادر دی. هغه بلا کيفه دی، هغه ذات ته نقصان نه رسېږي، او نه يې ذات تغير کوي. هغه نه پورته دی نه کښته. هغه دايمي دی او پر ټولو شيانو محيط دی. هغه د خپلو اولياوو په زړونو کي د دنيا د عشق او محبت لمبې وژني او بيا نو د تل دپاره د هغوی په زړونو کي ځای نيسي. يوازي هغه څوک کامل دی چي په زړه کي يې تنها خالق ته ځای ورکړی دی.
يوازي مذهبي اختلافات او د دغو اختلافاتو له امله جګړې او ويني تويېدل نه وه چي د کبير حساس روح ته يې آزار ورکاوه، بلکي د هند د ټولني طبقاتي وېش او ظالمانه تقسيم لا يو بل آفت و چي د کبير په څېر هوښيارو او خوله ورو مفکرينو او شاعرانو يې تحمل نه سو کولای. د کبير پير او مرشد رامانندا د برهمن له طبقې څخه، چي د هند تر ټولو عالي طبقه وه، د اعتراض ږغ پورته کړ او د برهمنانو د ټولو عنعناتو او احکامو په خلاف يې کبير، چي د هند تر ټولو ټيټي طبقې اچوت غړی و، په خپلو مريدانو کي شامل کړ، او حتی د برهمن خطاب يې ورته وکړ.
کبير پخپله د اچوت له طبقې څخه د اعتراض ږغ پورته کړ. دا هغه طبقه ده چي د هند عالي طبقات، برهمن يعني مذهبي مشران، کشاتريا يعني عسکر او جنګيالي، ويسيا يعني تاجران او حتی څلورمه طبقه شودرا يعني دهقانان او کروندګر له هغوی سره د تماس نيولو او نيژدې کېدلو څخه منع وه، او د نجس په سترګه ورته کتل کېدل. د سيکه مذهب موسس ګورو نانک هم د هند د ظالمانه طبقاتي سيستم پر ضد ږغ پورته کړ او توصيه يې کوله چي د توکم او نژاد خبري پرېږده، عجز اختيار که او نجات پيدا که.
بل ځای وايي خدای به له انسانانو څخه د اصل او نسب پوښتنه ونه کړي، بلکه د هغه د اعمالو پوښتنه به کوي. بل ځای وايي که څوک هر څونه د عالي نسب خاوند خو په ګناه لړلی او ناپاک وي زه به په هغه کي ری ونه وهم، خو نانک د هغه چا د پښو خاوري دی چي په اصل او نسب تر ټولو پاته او په عمل کي نېک او پاک وي.
د سيکهانو دريم ګورو امرداس په ادي ګرنت کي ليکلي دي:
ټوله وايي چي نړۍ کي دي پيدا څلور توکمونه
خو د ټولو ټوله وايي چي نړۍ کي دي پيدا څلور توکمونه
خو د ټولو دي پاشلي هغه لوی برهمن تخمونه

جهان ټول جوړ دی له خاورو که يې غرونه که دښتونه
له يوې خاوري پيدا دي ټوله لوښي ټول رنګونه

چي خالق دي پيدا نه کئ بله لار د نجات نسته
نانک وايي چي قضا ته وروړل کېږي عملونه

له پنځو عنصرو جوړ دي انسانان له سر تر نوکه
پکښي څنګه څوک پيدا کړي کښته پورته مقامونه4

دي پاشلي هغه لوی برهمن تخمونه
جهان ټول جوړ دی له خاورو که يې غرونه که دښتونه
له يوې خاوري پيدا دي ټوله لوښي ټول رنګونه
چي خالق دي پيدا نه کی بله لار د نجات نسته
نانک وايي چي قضا ته وروړل کېږي عملونه

له پنځو عنصرو جوړ دي انسانان له سر تر نوکه
پکښې ښڅه څوک پيدا کړي کښته پورته مقامونه

ګورو نانک (1469_1538) د کبير د يوه شاګرد او پيرو په حيث هم د کبير په څېر په داسي عصر کي ژوند کاوه چي ښارونه او کلي د زورورو د آسونو تر پښو لاندي او د غضب اورونو وچ او لانده ګډ سوځول ګورو نانک د دغو وحشتونو ، بې عدالتيو او نابرابريو پر ضد چيغه پورته کړه. د دې بې عدالتيو د ريښو ايستلو د پاره يې بل مذهب تاسيس کړ. د هند له شمال څخه په جنوب کي تر بنارس او وروسته تر سري لانکا پوري، په ختيځ کي له بنګال څخه په لوېديځ کي تر عراق او حجاز پوري يې سفرونه وکړل، او د ژوند ټولي شپې ورځې يې د اجتماعي او انساني عدالت د ټينګولو په تبليغ تېري کړې. مګر ګورو نانک د يوه مذهبي مشر په حيث نه پخپله توري ته لاس کړ او نه يې نور د توري اخيستلو ته تشويق کړل .بلکه بالآخره وايي چي دا د خدای حکم او فيصلې دي او د هغه د فيصلو په مقابل کي به څوک څه ووايي. ګورو نانک په هند کي د پښتنو د سلطان ابراهيم لودي او د مغولو د پاچا بابر تر منځ د خونړيو جنګونو د شاهد په حيث وايي:
څه بې شمېره اخوندانو په دعاو په لمونځونو
په زاريو ننواتو معجزو او تعويذونو
خپل څه بې شمېره اخوندانو په دعاو په لمونځونو
په زاريو ننواتو معجزو او تعويذونو

خپل ځانونه کړله ستړي په سجدو په خلوتونو
چي راوګرځوي مخه د فاتح د لښکرونو

سوځول چي يې کورونه بنګلې او لوی قصرونه
اميران چي يې وژله رغړول چي يې سرونه

نه مغول ړانده په سترګو نه يې پخي سولې توري
نه دعاوو د پيرانو د دوی ميندي کړلې بوري

د جنګونو ميدان تود و د مغولو پټانانو
چلېدې په منځ کي توري د جګړې د جنګياليانو

له يوې خوا اورېدلې سرې سکروټې له توپونو
بل پلو ته به حملې وې د پوځونو د آسونو ځانونه کړله ستړي په سجدو په خلوتونو
چي راوګرځوي مخه د فاتح د لښکرونو
سوځول چي يې کورونه بنګلې او لوی قصرونه
اميران چي يې وژله د هغو چي ورځ پوره وې د خالق په لوی دربار کي
يا په جنګ کي وژل کېږي يا به مري په لويه لار کي

ارتينې سولې سرتوري د هندوانو د ترکانو
بې عزته سولې ښځې د بټيو راجپوتانو

څوک بريان سول څوک ايرې سول په لمبو کي د کورونو
څه به حال و د مېرمنو چي يې شپې وې بې مېړونو

دا کارونه د خالق دي د هغه په حکم کېږي

چا ته څنګه شکايت کړو چي يې خپل امر چلېږي

که خوښې که بدمرغې دي ټولي ستا په اراده دي
اوس به چا ته کړو چيغاري ستا له زور سره مو څه دي

لوی سلطان پخپله خوښه روان کړي دي حکمونه
اې نانکه وررسېږي هر سړي ته نصيبونه

رغړول چي يې سرونه
نه مغول راندہ په سترګو نه يې پخي سولي توري
نه دعاوو د پيرانو د دوی ميندي کړلي بوري
د جنګونو ميدان تود و د مغولو پټانانو
چلېدې په منځ کي توري د جګړې د جنګياليانو
له يوې خوا اوربدلې سرې سکروټي له توپونو
بل پلو ته به حملي وې د پوځونو د آسونو
د هغو چي ورځ پوره وې د خالق په لوی دربار کي
يا په جنګ کي وژل کېږي يا به مري په لويه لار کي
ارتيني سولي سرتوري د هندوانو د ترکانو
بې عزته سولي ښځې د بټيو راجپوتانو
څوک بريان سول څوک ايرې سول په لمبو کي د کورونو
څه به حال و د مېرمنو چي يې شپې وې بې مېړونو
دا کارونه د خالق دي د هغه په حکم کېږي
چا ته څنګ شکايت کړو چي يې خپل امر چلېږي
که خوښې که بدمرغې دي ټولي ستا په اراده دي
اوس به چا ته کړو چيغاري ستا له زور سره مو څه دي
لوی سلطان پخپله خوښه روان کړي دي حکمونه
اې نانکه وررسېږي هر سړي ته نصيبونه

البته سيکهانو د تاريخ په يوه مرحله کي د اجتماعي او سياسي جبر او تاريخي ضرورتونو له مخي پخپله هم تورو او وسلو ته لاس واچاوه او د دې جنګونو او عملونو او عکس العملونو په ترځ کي يې داسي ظلمونه وکړل چي د هغوی لوی ګورو د هغو پر ضد چيغه پورته کړې او ځان او مريدان يې په تبليغ ستړي کړي وه.

د هند د اجتماعي نابرابريو او په تېره بيا ظالمانه طبقاتي سيستم پر ضد د مبارزې نوبت بالآخره د هند د تاريخ تر ټولو محبوب مشر مهاتما ګاندهي ته ورسېد. هغه د خپلو ټولو اجتماعي او سياسي مبارزو په سلسله کي د اچوت د طبقې مشکل ته، چي رامانندا، کبير، ګورو نانک او د هغوی په زرګونو پيروانو يې په ليري کولو ځانونه ستړي کړي وه، ښه متوجه وو. ګاندهي د اچوت طبقې ته، چي نورو يې له وجود او لباس څخه کرکه کوله او د نجس په سترګه يې ورته کتل، د هريجن يا د خدای د اولاد نوم ورکړ.

د دې لويې اجتماعي ستونزې د ليري کولو دپاره ښايي د هند په تاريخ کي د هيڅ مشر مبارزو د مهاتما ګاندهي په څېر ژوره اغېزه نه وي ښندلې. خو دا مشکل تر اوسه لا حل سوی نه دی، او که کبير ژوندی وای زه يقين لرم چي اوس به يې هم شعرونه ورته ليکلای، او لا به هم په ښارونو او کليو ګرځېدلای.

عبدالباري جهاني

Majumdar, R.C Editor: The History and Culture of the Indian People. Fourth Edition 1990.
Cuningham, J.D. History of the Sikhs 1990.
Rizvi, Said Akhtar Abbas. A History of Sufism in India 1992.
فاني، محسن: دبستان المذاهب. تهران چاپ اول 1361هـ ش.

2

WITHIN this earthen vessel are bowers and groves, and within it is the Creator:
Within this vessel are the seven oceans and the unnumbered stars.
The touchstone and the jewel-appraiser are within;
And within this vessel the Eternal soundeth, and the spring wells up.
Kabir says: "Listen tome, my Friend! My beloved Lord is within."

خاورين لوښی

دې خړ لوښي کې د خاورو هم چترۍ دي هم سايې دي
هم خالق پکښې دننه د قدرت يې تنداري دي

دې خړ لوښي کې هستېږي اوه لوی سمندرونه
بې حسابه پکښې ستوري پکښې پټ دي اسمانونه

پکښې ګوتې د زرګرو د الماسو خرمنونه
پکښې زر دي جواهر دي د محک امتحانونه

په دې لوښي کې د خاورو د بقا آهنګ رغېږي
د بې شمېره ښاخکو کور دی او چينې پکښې اوسېږي

کبير وايي ما ته غوږ سئ خاورين لوښي کې دوستانو
زما محبوب خالق دېره دی سترګي غواړي د رندانو.

To Thee Thou hast drawn my love, O Fakir!
I was sleeping in my own chamber, and Thou didst awaken me; striking me with Thy voice, O Fakir!
I was drowning in the deeps of the ocean of this world, and Thou didst save me: upholding me with Thine arm, O Fakir!
Only one word and no second�and Thou hast made me tear off all my bonds, O Fakir!
Kabir says, "Thou hast united Thy heart to my heart, O Fakir!"

تا راوېښ کړمه فقيره

تا مې له ځانه سره مينه کړه پيدا فقيره
تا خپلې مينې ته بللی يم تنها فقيره

زه په خلوت کې وم اوښتی په درنو خوبونو
تا مې غوږونه په آواز کړله شنوا فقيره

زه ډوبېدلم د نرۍ د سمندر په تل کي
ته مي ناجي سوې تا له سره کړم پيدا فقيره

تا له موجونو ګردابونو ښخه وژغورلم
په خپله غېږه کي دي يوړم تر ببېديا فقيره

ستا په يوه کلمه مات مي ځنځيرونه کړله
او ټول بندونه د دنيا او مافيها فقيره

زړه دي يو کړی دی فقيره له کبيره سره
راته روښانه يوه حرف کړله دنيا فقيره.

NOW hard it is to meet my Lord!
The rain-bird wails in thirst for the rain: almost she dies of her longing, yet she would have none other water than the rain.
Drawn by the love of music, the deer moves forward: she dies as she listens to the music, yet she shrinks not in fear.
The widowed wife sits by the body of her dead husband: she is not afraid of the fire.
Put away all fear for this poor body.

له جانان سره ليدل ګران دي

زما له رب سره ليدل اوس راته ګران دي
په دې لار کي عالمونه سرګردان دي

د باران مرغۍ چي تږې د باران ده
تر مرګي رار سپېدلې دغه آن ده

خو يوازي د باران اوبو ته ژاړي
نه د نورو اوبو تږې نه يې غواړي

هوسۍ وګوره چي اوري ساز د ميني
په رګونو کي يې غورځي مستيويني

که د ميني له هيبته مري تپېږي
نه د ځان له وهمه ځغلي نه توربږي

په مېړه پسي چي کونډه کبابېږي
له لمبو د سره انګاره نه بېربږي

که جانان غواړې له سره به تېرېږې
دغه لار ده سرمنزل ته چي رسېږې.

CLOUDS thicken in the sky! 0, listen to the deep voice of their roaring;
The rain comes fro the east with its monotonous murmur.

Take care of the fences and boundaries of your fields, lest the rains overflow them;
Prepare the soil of deliverance, and let the creepers of love and renunciation be soaked in this shower.
It is the prudent farmer who will bring his harvest home; he shall fill both his vessels, and feed both the wise men and the saints.

په آسمان کي توري وربڅي

توري وربڅي په اسمان کي راغونډېږي
غوږ پر ونيسه په څه طاقت غړومبېږي

شرپي اورې د باران چي راروانده
له ختيځه څخه ورو ـورو رارسېږي

د کښتونو کټارې پولي کړه ټينګي
چي سېلونه پرې راځي پکښي ډوبېږي

د نجات خاوره تياره کړه په کښت کي
چي د ميني حشرې پکښي غونځېږي

چي د ميني او خلوت حشرې راسي
دې باران کي په کرار ـکرار خيشتېږي

دهقانان چي وي هوښيار فصل وړي کور ته
هم کندو او هم يې لوښي په ډکېږي

د زحمت او د احتياط په برکت يې
هوښيار خلک او شيخان دواړه مړېږي.

IS there any wise man who will listen to that solemn music which arises in the sky?
For He, the Source of all music, makes all vessels full fraught, and rests in fullness Himself.
He who is in the body is ever athirst, for he pursues that which is in part:
But ever there wells forth deeper and deeper the sound "He is this-this is He"; fusing love and renunciation into one.
Kabir says: "O brother! that is the Primal Word."

چا په اسمان کي ږغ اورېدلی دی

کوم هوښيار به هغه ساز وي اورېدلی
چي يې ږغ وي له اسمان څخه ختلی

هغه څوک چي سرچينه د ټوله ساز ده
هر يو لوښی يې تر څنډې رسولی

مالامال يې کړ وجود له سور او تاله
او په کل کي يې آرام ځانته منلی

په وجود کې چې د جز په تلاښې ګرځي
دی پخپله دی له تندې کړېدلی

هو دننه د کوګل له تاریکیو
هغه دی دی، دی هغه دی رڼ وتلی

دغه رڼ، مینه او هجر سره یو کړي
د عاشق او د معشوق توپیر دی تللی

کبیر وايي واوره دا اصلي جهان دی
چې په وینبه او په خوب کې مې لیدلی.

TO whom shall I go to learn about my Beloved?
Kabir says: "As you never may find the forest if you ignore the tree, so He may never be found in abstractions."

زه له چا پوښتنه وکړم

چا ته ورسمه له چا وکړم پوښتنه
د محبوب له رنګ او شکل له بدنه

کبیر وايي ځنګل هیڅ نه سې لیدلای
که نظر کې دې را نه وړې یوه ونه

که يې غواړې په هستیو کې يې ګوره
هغه نه دی راجلا له هر وطنه.

I HAVE learned the Sanskrit language, so let all men call me wise:
But where is the use of this, when I am floating adrift, and parched with thirst, and burning with the heat of desire?
To no purpose do you bear on your head this load of pride and vanity.
Kabir says: "Lay it down in the dust, and go forth to meet the Beloved. Address Him as your Lord."

سانسکریټ مې ځکه زده کړه

سانسکریټ ژبه مې ځکه سوه په کار
ګوندې ټول خلګ مې وبولي هوښیار

سود يې څه دی چې خپو یمه اخیستی
رامعلومه د وتلو نه ده لار

په کوګل کې مې د هیلو لمبې بلې
او لا سوځمه له تندې په انګار

بې فايدې دي پر سر پېتی دی اخيستی
لا په زړه کې چلوې د غرور بار

کبير وايي بار پر مځکه باندې کښېږده
ځه روان سه په طلب د خپل دلدار

په ادب يې تر درشله پورې ورسه
ته غلام او دی به بولې خپل بادار.

THE woman who is parted from her lover spins at the spinning wheel.
The city of the body arises in its beauty; and within it the palace of the mind has been built.
The wheel of love revolves in the sky, and the seat is made of the jewels of knowledge:
What subtle threads the woman weaves, and makes them fine with love and reverence!
Kabir says: "I am weaving the garland of day and night. When my Lover comes and touches me with His feet, I shall offer Him my tears."

چې له محبوب څخه بېلېږي ښځه

له محبوبه څخه ښځه چې بېلېږي
پر څرخه باندې له څرخ سره تاوېږي

د وجود ښار يې ښکلا پر سر اخيستی
په هغه کې د زړګي قصر جوړېږي

څرخه د مينې په آسمان کې سره اوړي
سرګردانه له آسمان سره څرخېږي

او د پوهې معرفت له مرغلرو
پکښې تخت د جواهرو تيارېږي

ښځه څه نازک تارونه سره اوبي
او د مينې له هنره ښکلي کېږي

کبير وايي زما په لاس کې شپې او ورځې
سره اوړي اودل کېږي او سپړېږي

او چې پېښې مې د محبوب راڅخه موښلي
نذرانه مې ورته سرې اوښکې بهېږي.

BENEATH the great umbrella of my King millions of suns and moons and stars are shining!
He is the Mind within my mind: He is the Eye within mine eye.
Ah, could my mind and eyes be one! Could my love but reach to my Lover! Could but the fiery heat of my heart be cooled!
Kabir says: "When you unite love with the Lover, then you have love's perfection."

زما د شاه تر چتر لاندي دي لمرونه

زما د شاه تر چتر لاندي ميليونونه
سپوږمۍ ستوري دي ځليږي او لمرونه

هغه زړه دی زما په زړه کي چي تپيږي
هغه سترګه ده زما سترګه کي اوسيږي

زړه او سترګي مي دي يو وي دا کېداى سي؟
تر جانان پوري مي مينه رسېداى سي؟

دا کېداى سي چي کرار مي سي دردونه؟
او په زړه کي مي ساړه سي سره اورونه؟

چي مين او مينه يو په بل ګډيږي
کبير وايي مينه هلته بشپړيږي.

3

O SADHU! My land is a sorrow less land.
I cry aloud to all, to the king and the beggar, the emperor and the fakir-
Whosoever seeks for shelter in the Highest, let all come and settle in my land!
Let the weary come and lay his burdens here!

So live here, my brother, that you may cross with ease to that other shore.
It is a land without earth or sky, without moon or stars;
For only the radiance of Truth shines in my Lord's Durbar.
Kabir says: "O beloved brother! naught is essential save Truth."

له غمونو خلاصه سيمه

زه ناري وهمه واورئ زاهدانو
پاچهانو ګدايانو سلطانانو

زما سيمه له غمونو ده فارغه
په لښکرو ورته راسئ فقيرانو

سرپناه ته چي ښوک غواړي اسمانونه
راسئ زما پر مځکه جوړ کئ خپل کورونه

پربېږده ستړي زما په مځکه کي هوسا سي
له شا واړوي درانه_درانه بارونه

دلته ژوند وکه چي تېر سي بې ګومانه
د لوی سيند تر بلي غاړي په آسانه

داسي سیمه ده بې مځکي بې اسمانه
نه سپوږمۍ سته نه د ستورو پوځ روښانه

په دربار کي د څښتن چي مي ښکاريږي
پلوشې د حقيقت دي چي ځليږي

کبير وايي ګرانه وروره پر دې سيمه
حقيقت دی او بل هيڅ شي نه چليږي.

DEAR friend, I am eager to meet my Beloved! My youth has flowered, and the pain of separation from Him troubles my breast.
I am wandering yet in the alleys of knowledge without purpose, but I have received His news in these alleys of knowledge.
I have a letter from my Beloved: in this letter is an unutterable message, and now my fear of death is done away.
Kabir says: "O my loving friend! I have got for my gift the Deathless One."

د حيات اوبه

زما يارانو زړه مي سوی و وصال ته د جانان دی
زما ځواني ده غوړېدلې اوس اختيار کله د ځان دی

نور طاقت راپوري نسته سينه سوځي زړګی سوځي
په سينه کي اور بل دی ززړه مي زخم له هجران دی

له درې د معرفته راته زېری دی راغلی
که هر څه په دې دره کي زړه پرېشان او سرګردان دی

راته ليک د جانان راغی پکښي پټ پيغام ليکلی
اوس له مرګه نه ببرېږم ژوند او مرګ راته يکسان دی

کبير وايي واوره دوسته څه تحفه مي ده راوړې
د حيات اوبه يې راکړې ژوند مي ځکه جاودان دی.

WHEN I am parted from my Beloved, my heart is full of misery: I have no comfort in the day, I have no sleep in the night. To whom shall I tell my sorrow?
The night is dark; the hours slip by. Because my Lord is absent, I start up and tremble with fear.
Kabir says: "Listen, my friend! There is no other satisfaction, save in the encounter with the Beloved."

د جانان وصال

چي جلا يمه له ياره زړه مي ډک وي له غمونو
نه د ورځي مي آرام سته نه د شپې مي په خوبونو

چا ته ووايم حالونه چا ته وشمېرم غمونه

نه حساب مي د زخمو سي نه قرار مي د دردونو

شپه تياره ده خوب مي نسته ساعتونه دي تېرېږي
چي جانان راسره نسته ډار مي پروت دی پر هډونو

کبير وايي ګرانه دوسته تر هغې به کرار نه سم
چي جانان غېږ ته را نه سي چي وصال نه وي د زړونو.

O LORD Increate, who will serve Thee?
Every votary offers his worship to the God of his own creation: each day he receives service-
None seek Him, the Perfect: Brahma, the Indivisible Lord.
They believe in ten Avatars; but no Avatar can be the Infinite Spirit, for he suffers the results of his deeds:
The Supreme One must be other than this.
The Yogi, the Sanyasi, the Ascetics, are disputing one with another:
Kabir says: "O brother! he who has seen that radiance of love, he is saved."

يو څښتن

څوک به تا ته پر سجده سي اې خالقه د ملکونو
څوک به ستا ستاينه وکړي په سجدو په طاعتونو

هر زاهد ځانته جوړ کړی خپل خلوت د بندګی دی
په خدمت د هغه خدای دی چي يې جوړ کړ په لاسونو

هره ورځ ورته سجدې کړي خدای په ياد د هيچا نه دی
هغه خدای چي هم کامل دی هم خالق د جهانونو

لس خدايان يې کښېنولي د سينو په بتخانو کي
يو به ور نه سي تر خدايه تر پاچا د اسمانونو

څوک چي په پښو ته د صنم ځي د هغو په خوله ايرې دي
هغه ستر خالق لا بل دی هغه لوړ تر معبدونو

هره ورځ لاس و ګرېوان وي خپلي لاري بولي سمي
که جوګی دی که صوفي دی که زاهد د خلوتونو

چي ليدلي يې د ميني پلوشې د خپل خالق دي
کبير وايي ورونو واورئ هغه خلاص له عذابونو.

WHY so impatient, my heart?
He who watches over birds, beats, and insects,
He who cared for you whilst you were yet in your mother's womb,
Shall He not care for you now that you are come forth?
Oh my heart, how could you turn from the smile of your Lord and wander so far from Him?
You have left Your Beloved and are thinking of others: and this is why all your word is in vain.

نګهبان لرې زړګيه

ولي دومره بې بې صبره زما زړګيه
له زمان څخه د اربړې لېونيه

هغه څوک چي کړي ساتنه د مرغانو
د نړۍ د حشراتو حيواناتو

له نيستۍ څخه هستۍ ته چي راتللې
په رحم کي يې د مور څنګه ساتلې

اوس به څنګه هغه ستا نګهبان نه وي
ساتندوی به دي پر مخ د جهان نه وي

زما زړګيه ته به څنګه له خپل خدايه
ليري کېږي او خوځېږې به له ځايه

ستا به څرنګه د ده مينه هېرېږي
تا ته څنګه نوري لاري درياد ېږي

تا په زړه کي مينه ځای کړه د اغيارو
ځکه ته يې د ژوندون پر ورکو لارو

خپل محبوب دي دی پرې اينبی سرګردان يې
د هيڅ کار دي ګټه نسته په تاوان يې.

O HOW may I ever express that secret word?
O how can I say He is not like this, and He is like that?
If I say that He is within me, the universe is ashamed:
If I say that He is without me, it is falsehood.
He makes the inner and the outer worlds to be indivisibly one;
The conscious and the unconscious, both are His footstools.
He is neither manifest nor hidden, He is neither revealed nor unrevealed:
There are no words to tell that which He is

نه هغه دی نه دغه

تاسي ته څرنګه بيان کړم هغه پټ لوزونه
تاسي ته څرنګه دروښيم د زړه رازونه

څنګه به ووايم چي ما دی په کوم رنګ ليدلی
څنګه دروښيم د هغه ناپيدا شکلونه

که درته ووايم چي دی مي په رګو کي اوسي
په دي کلام به شرمنده سي د جهان رګونه

که درته ووایم چې زما په تن کې نه هستېږئ
دا به دروغ وي پکښې نسته د ریشتیا قولونه

هغه دننه او د باندي نړۍ یو شاني کړه
اوس یې په منځ کې چا ته نه ښکاري د وېش خطونه

که بې هوښې ده او که هوښ دی کرشمې د ده دي
هغه پر دواړو جهانونو ایږدي خپل ګامونه

هغه نه پټ ید نه په سترګو یې لیدلای سي ځوک
نه د ظاهر نه د باطن باندي راځي حکمونه

نه په کتاب نه په کلام یې درښودلای سمه
نه د قلم تر ژبې ځاځي د معنی حرفونه.

WHEN at last you are come to the ocean of happiness, do not go back thirsty.
Wake, foolish man! for Death stalks you. Here is pure water before you; drink it at every breath.
Do not follow the mirage on foot, but thirst for the nectar;
Dhruva, Prahlad, and Shukadeva have drunk of it, and also Raidas has tasted it:
The saints are drunk with love, their thirst is for love.
Kabir says: "Listen to me, brother! The nest of fear is broken.
Not for a moment have you come face to face with the world:
You are weaving your bondage of falsehood, your words are full of deception:
With the load of desires which you hold on your head, how can you be light?"
Kabir says: "Keep within you truth, detachment, and love."

د خوښیو سمندر

د خوښیو سمندر ته عاقبت یې رسېدلی
تږی ستون ورڅخه نه سې چې اوبو ته یې راغلی

مرګ دي هر ځای په تلاښ دي بېخبر انسانه ویښ سه
نوشوه یې هر نفس کې چې ډک جام دررسېدلی

ماتوه د ژوندون تنده د حیات په مستو میو
د سراب لارې وانه خلې چا مطلب نه میندلی

د نړۍ چې څه پیران دي که هر څه لوی مرشدان دي
دلته هر یو دی راغلی هر یوه یې جام څکلی

که شیخان دي که ولیان دي ټوله تږي دي د مینې
هر یو مست دی له دې میو چا پر سد نه دی لیدلی

کبیر وایي دا خبره مې د زړه په غوږو واوره
چې د مینې په مقام کې کور د وېرې نړېدلی

ته یوه شبېه نړۍ ته مخامخ په ژوند کي نه سوې
په لوی لاس دي د دروغو په ځنځیر دی ځان تړلی

بار د طمع دي په سر کي غولول کړې تېر ایستل کړې
په دې دومره درانه ځان دي دا سفر څنګه منلی

چا چي زړه کي دي ساتلي حقیقت، قناعت، مینه
کبیر وایي دا هغه دی چي جانان ته ورغلی.

O MAN, if thou dost not know thine own Lord, whereof art thou so proud?
Put thy cleverness away: mere words shall never unite thee to Him.
Do not deceive thyself with the witness of the Scriptures:
Love is something other than this, and he who has sought it truly has found it.

د وصل لار

چي دي خپل خالق لا نه دی پېژندلی
دا غرور دي له کوم ځایه دی راغلی

د رندۍ او زرنګۍ له لاري هیڅوک
د وصال منزل ته نه دی رسېدلی

هسي مه غولوه ځان په کتابونو
په کتاب کي یې چا څرک نه دی میندلی

د جانان سره د میني لار جلا ده
چي پر دې لاره څوک تللی ورغلی.

THE savour of wandering in the ocean of deathless life has rid me of all my asking:
As the tree is in the seed, so all diseases are in this asking.

له احتیاجه فارغ سوم

د حیات په سمندر کي ګرځېدمه
د باقي ژوندون له جامه اوبېدمه

د بقا د ژور بحر په څپو کي
له خواستونو له احتیاجه خلاصېدمه

لکه ونه چي په زڼي کي اوسېږي
له احتیاجه د ژوند ټول زیانونه زېږي.

IMPTY the Cup! O be drunken!
Drink the divine nectar of His Name!
Kabir says: "Listen tome, dear Sadhu!
From the sole of the foot to the crown of the head this mind is filled with poison."

دا پیاله واخله

دا پیالې کړې پر سر پورته
ځان کړئ مست له بېخودیو

سر پر سر جامونه نوش کړئ
د خالق د نوم له میو

کبیر وایي ما ته غوږ سئ
زاهدانو د پېرِیو

چې د پښو له نوکه پورته
د سرونو ترکوپړیو

ښاماران له زهرو ډک یاست
نه له شاتو نه له پیو.

SUBTLE is the path of love!
Therein there is no asking and no not-asking,
There one loses one's self at His feet,
There one is immersed in the joy of the seeking: plunged in the deeps of love as the fish in the water.
The lover is never slow in offering his head for his Lord's service.
Kabir declares the secret of this love.

لار د مینې ده باریکه

لار د مینې ده باریکه په آسانه نه ښکارېږي
نه پوښتنه له چا کېږي نه بې سواله څوک پاتېږي

هلته هر څوک چې رسېږي د محبوب په پښو کې ورک سي
د تلاښ خوښې یې واخلي دې خوښیو کې ډوبېږي

داسي ډوب سي څوک د مینې د تلاښ په سمندر کي
د ماهي په څېر به ګرځي او له ځانه نه خبرېږي

عاشقان د معشوق پښو کې خپل سرونه نذرانه کړي
یو کبیر دی په اسرارو د دې مینې چې پوهېږي.

WHO has ever taught the widowed wife to burn herself on the pyre of her dead husband?
And who has ever taught love to find bliss in renunciation?

د ساتي لار چا وښودله

چي له مېږه سره ځان اورکي سوځي
کونډي ته چا دی دا سبق ښودلی

او چا ښودلي چي د ميني پر لار
په رياضت کي برکت شيندلی.

KABIR ponders and says: "He who has neither caste nor country, who is formless and without quality, fills all space."
The Creator brought into being the Game of Joy: and from the word Om the Creation sprang.
The earth is His joy; His joy is the sky;
His joy is the flashing of the sun and the moon;
His joy is the beginning, the middle, and the end;
His joy is eyes, darkness, and light.
Oceans and waves are His joy: His joy the Sarasvati, the Jumna, and the Ganges.
The Guru is One: and life and death, union and separation, are all His plays of joy!
His play the land and water, the whole universe!
His play the earth and the sky!
In play is the Creation spread out, in play it is established. The whole world, says Kabir, rests in His play, yet still the Player remains unknown.

کله کبير ته هم غوږ ونيسه

کبير سر پر زنګانه ايښی او وايي
نه يې قوم نه طبقه سته دی بې ستايي

نه يې شکل نه يې کيف چا ته ښکارېږي
د فضا تر هر يو کونج پوري رسېږي

خالق لوبه د خوښۍ منځته راوړي
د خلقت معنی له ده څخه راغلي

دا د ده له خوښۍ مځکه غوړېدلي
پاس اسمان ورته کړه ملا ده نيولي

لمر سپوږمۍ د ده له خوښي ځلېدلي
هم آغاز او هم انجام يې پيدا کړي

د هغه خوښي هم نور او هم تياري دي
د هغه خوښي بحرونه او څپې دي

د هغه خوښي ده ټوله لوی سيندونه
د ساراسواتي، جمنا، ګنګا رودونه

هغه يو دی هم مرګی او هم ژوندون دی
د ده لوبه ده وصال او که بېلتون دی

د هغه لوبه اوبه او جهانونه
د هغه لوبه ده مځکه اسمانونه

په دي لوبه کي خلقت دی غوړېدلی
په دي لوبه کي ثبات تعبير ميندلی

کبير وايي ټول جهان ورته لوبېږي
خو لوبغاړی چا ته نه ورمعلومېږي.

THE Beggar goes a-begging, but
I could not even catch sight of Him:
And what shall I beg of the Beggar He gives without my asking.
Kabir says: "I am His own: now let that befall which may befall!"

زه له فقير څخه څه وغواړم

ګدا روان وي ګدايي پسي ځي
خو زه يي څرک لا هم ليدلای نه سم

زما بي غوښتني مي لمن ډکه ده
ورنه څه غواړم پوهېدلای نه سم

کبيره ځان مي په اختيار کي ورکړ
اوس يي د ښېښي مخ نيولای نه سم.

SERVE your God, who has come into this temple of life!
Do not act the part of a madman, for the night is thickening fast.
He has awaited me for countless ages, for love of me He has lost His heart:
Yet I did not know the bless that was so near to me, for my love was not yet awake.
But now, my Lover has made known to me the meaning of the note that struck my ear:
Now, my good fortune is come.
Kabir says: "Behold! how great is my good fortune! I have received the unending caress of my Beloved!"

د خپل خدای خدمت دي وکړه

د خپل خدای خدمت دي وکه چي راغلی
او د ژوند تر دي معبده رسېدلی

پام په چم د لېونيو چي ور نه سي
چي تاريکي شپي وزر دی غوړولی

هغه ما ته په عمرونو انتظار وو
زما په مينه کي يي خپل زړه دی بايللی

لا په قدر د رحمت نه پوهېدمه

ځکه زما محبوب لا نه وو کښېنستلی

مګر اوس جانان معنا ده راښودلې
د هغه سور چي په غوږ مي اورېدلی

کبیر وايي ګوره څومره بختور یم
او پوهېږم اوس مي بخت راتوکېدلی

لا طالع به نوره څومره وي یارانو
چي دلدار یم تر قیامته نازولی.

THE Vedas say that the Unconditioned stands beyond the world of Conditions.
O woman, what does it avail thee to dispute whether Hi is beyond all or in all?
See thou everything as thine own dwelling place: the mist of pleasure and pain can never spread there.
There Brahma is revealed day and night: there light is His garment, light is His seat, light rests on thy head.
Kabir says: "The Master, who is true, He is all light."

ویدا وايي مطلق څېري دی

ویدا وايي چي مطلق څېري هستېږي
د حالاتو د جهان تر شا اوسېږي

دا پوښتنه ولي وکړې چي په کل کي؟
که له کل څخه دباندي پیدا کېږي؟

هغه ځای د هستوګني مکان بوله
له نصیبه چي په برخه دررسېږي

هلته نه د غم غبار سي رسېدلای
نه خوښي پر هغه مځکه معلومېږي

هلته لوی برهما د نور جامې اغوستي
شپه او ورځ په هغه نور کي ورښکارېږي

هغه تل هلته د نور پر چوکۍ ناست وي
او د نور تاج یې پر سر باندي ځلېږي

کبیر وايي کوم څښتن چي حقیقت دی
هغه نور دی پکښي غیر هیڅ نه جوړېږي.

THIS day is dear to me above all other days, for to-day the Beloved Lord is a guest in my house;
MY chamber and my courtyard are beautiful with His presence.
My longings sing His Name, and they are become lost in His great beauty:
I wash His feet, and I look upon His Face; and I lay before Him as an offering my body, my mind, and all that I have.
What a day of gladness is that day in which my Beloved, who is my treasure, comes to my house!

All evils fly from my heart when I see my Lord.
"My love has touched Him; my heart is longing for the Name which is Truth."
Thus sings Kabir, the servant of all servants.

جانان مي مېلمه دی

دغه آن راته په ټوله ژوند کي ګران دی
چي مېلمه مي نن په کور کي خپل جانان دی

که مي خونه که انګړ دی ښکلی ښکاري
له ښایسته مخه يې ټوله کور روښان دی

په ښکلا کي يې سندري وي زما ورکي
د ده نوم دی چي پر ژبه مي هر ان دی

پښې يې مینځمه ښایسته مخ ته يې ګورم
نذرانه مي ورته ایښی دا خپل ځان دی

تر خیرات او صدقه به مي زړګی کړم
که مي سر دی که مي مال دی که سامان دی

لا به څه نېکمرغي غواړمه په ژوند کي
چي جانان کور ته راغلی دا زمان دی

نقابونه مي د زړه کړه ورته پورته
چي جانان راښکاره کړی مخ عیان دی

وصل سوی یم د حق له ښکلي نومه
ختم سوی مي بېلتون دی که هجران دی

دا سندره د کبیر واورئ یارانو
ټیټ له ټولو غلامانو چي يې شان دی.

O MY heart! You have not known all the secrets of this city of love: in ignorance you came, and in ignorance you return.
O my friend, what have you done with this life? You have taken on your head the burden heavy with stones, and who is to lighten it for you?
Your Friend stands on the other shore, but you never think in your mind how you may meet with Him:
The boat is broken, and yet you sit ever upon the bank; and thus you are beaten to no purpose by the waves.
The servant Kabir asks you to consider; who is there that shall befriend you at the last?
You are alone, you have no companion: you will suffer the consequences of your own deeds.

د میني راز درمعلوم نه سو

زما زړګیه خبر نه سوې ته د میني له رازونو
ځې د میني له دې ښاره بېخبره له رمزونو

واوره دوسته راته وایه تا له ژوند سره څه وکړه
ځي روان یې سر دي دروند کړ تش د کاڼو له بارونو

اوس به څوک درسره مله سي څوک به لاس د مرستي درکړي
څوک به بار درسره واخلي د ژوندون د کړاوونو

دوست د سیند پر بله غاړه منتظر دی خبر نه یې
چي به څنګه در په برخه کله وصل سي د زړونو

ستا د سیند سفر په مخ کي ته پر ماته کښتۍ سپور یې
څه بېګځایه غبېر ته ولاړ یې د څپو او د موجونو

د بنده کبیر دا خواست دی چي ورځي ځان په خبر کړه
هلته څوک درته ولاړ دی چي دي مل سي د منزلونو

پر دي توره اوږده لاره همسفر درسره نسته
سزا خپله درسېږي ستا د کړو عملونو.

IF God be within the mosque, then to whom does this world belong?
If Ram be within the image which you find upon your pilgrimage, then who is there to know what happens without?
Hare is in the East: Allah is in the West. Look within your heart, for there you will find both Karim and Ram;
All the men and women of the world are His living forms.
Kabir is the child of Allah and of Ram: He is my Guru, He is my Pir.

که خدای په مسجد کي دی

که دننه په مسجد کي خدای اوسېږي
د نړۍ واکداري چا ته وررسېږي

او که رام د درمسال په بت کي ناست دی
د چا کار دی چي دباندي څه پېښېږي

په ختیځ کي دی هري غرب کي الله دی
ستا په زړه کي رام کریم دواړه هستېږي

په نړۍ کي نارینه دي او که ښځي
د ده شکل یې اخیستی دی پایېږي

چي کبیر مخلوق د رام او د الله دی
یو مي پیر بل مي ګورو راته ښکارېږي

HE who is meek and contented, he who has an equal vision, whose mind is filled with the fullness of acceptance and of rest;
He who has seen His and touched His, he is freed from all fear and trouble.
To him the perpetual thought of God is like sandal paste smeared on the body, to him nothing else is delight:
His work and his rest are filled with music: he sheds abroad the radiance of love.
Kabir says: "Touch His feet, who is one and indivisible, immutable, and peaceful; who fills all vessels to the brim with joy, and whose form is love."

قناعت چي يې وي برخه

قناعت چي يې په برخه وي ختلی
چي جهان يې په يوه نظر کتلی

چي ې زړه ډک له رضا او له قراره
او قسمت يې د نصيب په زړه منلی

له هر ډار او له کړاو څخه آزاد وي
چي يې ده ته لاس وروړی یا لیدلی

چي تل فکر د خدای داسي ورسره وي
لکه وي بدن په شاتو کي لړلی

د هغه لپاره بله خوښي نسته
نه په زړه کي بل ارمان يې وي راغلی

خوځېده آرام يې ډک له يوه سازه
نور د ميني يې بهر ته وي شيندلی

کبير وايي څه هغه ته پر سجده سه
چي واحد ثابت آرام دی او سپېڅلی

ډکوي لوښي تر څنډې له خوښيه
او وجود يې دی له ميني هستېدلی.

GO thou to the company of the good, where the Beloved One has His dwelling place:
Take all thy thoughts and love and instruction from thence.
Let that assembly be burnt to ashes where His Name is not spoken!
Tell me, how couldst thou hold a wedding-feast, if the bridegroom himself were not there?
Waver no more, think only of the Beloved;
Set not thy heart on the worship of other gods, there is no worth in the worship of other masters.
Kabir deliberates and says: "Thus thou shalt never find the Beloved!"

د نېکانو سره مل سه

څه په ډله د نېکيو کي روان سه
چي محبوب پکښي نيولی ځانته کور دی

هم معلومي کړه د عقل ځانته لاري
هم ترې واخله چي باقي د ميني شور دی

هغه ډله دي لمبو کي ايرې کېږئ
چي به نوم د محبوب نه پکښې ياد ېږي

راته ووايه چي زوم پخپله نه وي
د واده جشن به څرنګه جوړېږي

چي بدله نه کړې لاره او نيتونه
د محبوب يوازي بويه تلاښونه

زړه کي ځای نه کړې سجدې چي د خدايانو
طاعت نه ارزي د نورو بادارانو

کبير وايي خبرومه دي له حاله
پر دې لار نه ځې جانان ته تر وصاله.

THE jewel is lost in the mud, and all are seeking for it;
Some look for it in the east, and some in the west; some in the water and some amongst stones.
But the servant Kabir has appraised it at its true value, and has wrapped it with care in the end of the mantle of his heart.

ورک غمی

غمی ورک دی او په ختو کي لوېدلی
په تلاښ يې ټول مخلوق دی راوتلی

څوک مشرق څوک په مغرب کي پسي ګرځي
چا اوبو ته چا پر کاڼو مخ نيولی

خو کبير يې په اصلي ارزښت خبر دی
پټ د زړه په بوخچه ګۍ کي يې ساتلی.

THE palanquin came to take me away to my husband's home, and it sent through my heart a thrill of joy;
But the bearers have brought me into the lonely forest, where I have no one of my own.
O bearers, I entreat you by your feet, wait but a moment longer: let me go back to my kinsmen and friends, and take my leave of them.
The servant Kabir sings: "O Sadhu! finish your buying and selling, have done with your good and your bad: for there are no markets and no shops in the land to which you go."

نابلده ځای ته راغلم

ډولۍ راغله د مېړه کور ته وړل کېږم
له خوښيه په جامو نه ځايېږم

مزدورانو (کهارانو 1) د ځنګله مابین ته یووړم
یک تنها یمه په لاره نه پوهېږم

کهارانو دا یوه شېبه خو تم سئ
درته عذر کوم پښو ته مو درلوېږم

یو ځل ځمه تر دوستانو تر خپلوانو
هغوی وینمه له ټولو رخصتېږم

کبیر وایي په سندرو کي زاهده
رانیول او خرڅلاو پرېږده د مالونو

څه لګیا یې له سهاره تر ماښامه
په تللو د ښو بدو عملونو

ځکه ته داسي نړۍ ته ورروان یې
نه درک سته د بازار نه دوکانونو.

O BROTHER! when I was forgetful, my true Guru showed me the Way.
Then I left off all rites and ceremonies, I bathed no more in the holy water:
Then I learned that it was I alone who was mad, and the whole world beside me was sane; and I had disturbed these wise people.
From that time forth I knew no more how to roll in the dust in obeisance:
I do not ring the temple bell:
I do not set the idol on its throne:
I do not worship the image with flowers.
It is not the austerities that mortify the flesh which are pleasing to the Lord,
When you leave off your clothes and kill your senses, you do not please the Lord:
The man who is kind and who practices righteousness, who remains passive amidst the affairs of the world, who considers all creatures on earth as his own self,
He attains the Immortal Being, the true God is ever with him.
Kabir says: "He attains the true Name whose words are pure, and who is free from pride and conceit."

ورونو کله چي زه ورک وم

ورونو زما څخه وې ورکي ټولي لاري ګودرونه
حقیقي مرشد مي راغی ده خبر کړم له ژوندونه

رانه پاته سولې چاري د سجدو د طاعتونو
راته نور مقدس نه وه په سندونو کي غسلونه

وروسته پوه سوم په جهان کي لېونی یوازي زه وم
نور دا ټول خلک خوښیار دي او سالم یې دي مغزونه

له هغه وخته بیا نه یم په ایرو کي رغړېدلی

نه مي بيا دي تنګولي زنګولي معبدونه

نه بتانو ته سجدې کړم نه پر تخت يې کښېنومه
نه د ختو خدای منمه نه وروړم ورته ګلونه

نه د ځان په کړولو خدای له چا خوشاله کېږي
نه له چا غواړي چي لوخ سي او يا ووژني فکرونه

هغه څوک چي مهربان دی چي صادق پر لاري سم دی
په نړۍ کي چي يې سم دي پر ريښتيا باندي کارونه

چي پر مځکه باندي ګرځي هغه ټول لکه ځان بولي
دا رسېږي ستر خالق ته چي يې نه وژني مرګونه

کبير وايي دا رسېږي هغه لوی رېښتوني نوم ته
چي کلام يې مقدس دی نه غرور سته نه مکرونه.

O SADHU! the simple union is the best. Since the day when I met with my Lord, there has been no end to the sport of our love.
I shut not my eyes, I close not my ears, I do not mortify my body;
I see with eyes open and smile, and behold His beauty everywhere:
I utter His Name, and whatever I see, it reminds me of Him; whatever I do., it becomes His worship.
The rising and the setting are one to me; all contradictions are solved.
Wherever I go, I move round Him,
All I achieve is His service:
When I lie down, I lie prostrate at His feet.

He is the only adorable one to me: I have none other.
My tongue has left off impure words, it sings His glory day and night.
Whether I rise or sit down, I can never forget Him; for the rhythm of His music beats in my ears.
Kabir says: "My heart is frenzied, and I disclose in my soul what is hidden. I am immersed in that one great bliss which transcends all pleasure and pain."

ما ته هر څه يو دي

له خالق سره وحدت که دي په سر دی
نو ساده وحدت له هر څه نه بهتر دی

شيخه ما چي له لومړۍ ورځي ليدلی
غرق په مينه کي زړګی مي د دلبر دی

نه مي سترګي له ليدو څخه ترمه
نه مي غوږ له اورېدلو بندومه

نه وجود له رياضته کړومه
نه مي عمر په خلوت کي تېرومه

په خندا په خلاصو سترګو راښکارېږي
په هر ځای کي يې ښکلا ده چي ځلېږي

زما پر ژبه د ده نوم دی چي څرخېږي
چي هر څه ګورمه دی راته يادېږي

که کښېنم که پورته کېږم دواړه يو دي
له هر کاره مي د ده سجدې جوړېږي

چي هر چېرته ځم پر ده طواف کومه
د ژوند هر معمی راته حلېږي

زما له ژبي هېر دي ټول د غير نومونه
شپه او ورځ يې د عظمت وايي سردونه
نه په ناسته نه ولاړه مي هېرېږي
دا يو ساز دی چي غوږو کي مي ږغېږي
کبير وايي شور د ميني درښيمه
په سينه کي پټ اِسرار ښکاره کومه
زه د داسي ميني اور يم سوځولی
چي نه غم او نه خوښۍ يم پېژندلی.
چي پرېوزم تل د ده په پښو کي پروت يم
ژوند مي ټول د ده خدمت دی رارسېږي

دا يو ذات دی چي په ژوند کي يې ستايمه
دا يو نوم دی چي پر ژبه يې لرمه

زما له ژبي هېر دي ټول د غير نومونه
شپه او ورځ يې د عظمت وايي سردونه

نه په ناسته نه ولاړه مي هېرېږي
دا يو ساز دی چي غوږو کي مي ږغېږي

کبير وايي شور د ميني درښيمه
په سينه کي پټ اِسرار ښکاره کومه

زه د داسي ميني اور يم سوځولی
چي نه غم او نه خوښۍ يم پېژندلی.

THE moon shines in my body, but my blind eyes cannot see it:
The moon is within me, and so is the sun.
The unstruk drum of Eternity is sounded within me; but my deaf ears cannot hear it.

So long as man clamours for the I and the Mine, his works are as naught:
When all love of the I and the Mine is dead, then the work of the Lord is done.

For work has no other aim than the getting of knowledge:
When that comes, then work is put away.

The flower blooms for the fruit: when the fruit comes, the flower withers.
The musk is in the deer, but it seeks it not within itself: it wanders in quest of grass.

جهان زموږ په وجود کي دی

سپوږمۍ ما ته ده راغلې په وجود کي مي ځلېږي
خو زما سترګي چي ړندې دي هغه نه ورته ښکارېږي

په وجود کي مي سپوږمۍ ده لمر مي ګډ دی په رګونو
نه ميويني په خبري نه يې څرک راڅرګند پږي

د بقا ډول مي ږغېږي بې آوازه په کوګل کي
خو غوږونه مي کاڼه دي ږغ يې نه باندي ببلېږي

چي د زه او زما نارې وي د انسان سره ملګري
چي د ژوند يې څه عمل دی ټول په هيڅ کي شمېرل کېږي

چي د زه او زما له ميني د انسان زړونه خالي سي
چي په ژوند کي يې عمل دی له خالقه حسابېږي

د عمل مقصد پوهي ده بل هدف ورسره نسته
او چي پوهه لاسته راسي عمل سمد ستي ختمېږي

د مېوې په خاطر راسي رنګ په رنګ ښايسته ګلونه
چي مېوه مخ راڅرګند کړي ګلان مړاوي سي وچېږي

د هوسۍ دننه مشک دي هوسۍ نه ورپسي ګرځي
د وښو په تلاښ وزي په دښتونو کي څرېږي.

IN the beginning was He alone, sufficient unto Himself: the formless, and unconditioned Being.
Then was there neither beginning, middle, nor end;
Then were no eyes, no darkness, no light;
Then were no ground, air, nor sky; no fire, water, nor earth; no rivers like the Ganges and the Jumna, no seas, oceans, and waves.
Then was neither vice nor virtue; scriptures there were no, as the Vedas and Puranas, nor as the Koran.
Kabir ponders in his mind and says, "Then was there no activity: the Supreme Being remained merged in the unknown depths of His own self."
The Guru neither eats nor drinks, neither lives nor dies:
Neither has He form, line, colour, nor vesture.
He who has neither caste nor clan nor anything else-how may I describe His glory?
He has neither form nor formlessness,
He has no name,
He has neither colour nor colourlessness,
He has no dwelling-place.

هم یوازي هم کافي وو

له آغازه هم یوازي هم پوره له خپله ځان وو
هم بې شکله هم بې رنګه هم مطلق هغه یزدان وو

نه آغاز وو ، نه مابین وو ، نه انجام چا پېژندلی
نه وې سترګي نه تیاره وه او نه نور وو ځلېدلی

هغه وخت چي مځکه نه وه نه هوا نه اسمانونه
نه اوبه وې او نه خاوري او نه بل چېرته اورونه

نه ګنګا وو نه جمنا وو نه روان وه لوی سیندونه
نه دریاب نه سمندر وو نه څپې نه یې موجونه

نه د خیر او شر درک وو نه موجود وه کتابونه
نه ویدا وو نه قرآن وو نه قدیم زاړه متنونه

کبیر وایي هغه وخت چي د عمل نه وې خبري
ستر وجود په ځان کي ډوب وو ناپایانه یې ژوري

نه خوړل کړي نه چنبل کړي نه ژوندون کړی نه مړ کېږي
نه لباس لري نه شکل نه یې رنګ چا ته ښکارېږي

نه مقام نه طایفه یې، نه یې نوم چا ته عیان دی
دا بې شکله بلاکیفه څه بیان کړم څه یې شان دی

نه یې رنګ چا ته معلوم دی نه بې رنګه په هیڅ آن دی
په هیڅ ځای کي نه اوسېږي بې وطنه لامکان دی.

THE true Name is like none other name!
The distinction of the Conditioned from the Unconditioned is but a word:
The Unconditioned is the seed, the Conditioned is the flower and the fruit.
Knowledge is the branch, and the Name is the root.
Look, and see where the root is: happiness shall be yours when you come to the root.
The root will lead you to the branch, the leaf, the flower, and the fruit:
T is the encounter with the Lord, it is the attainment of bliss, it is the reconciliation of the Conditioned and the Unconditioned.

حقیقي نوم تل یو دی

حقیقي نوم ته بل نوم نه سي راتللای
له مطلقه مشروط نه سي بېلېدلای

مطلق پټ دی له نظره لکه زړی

او مشروط يې سې مېوه او ګل بللای

علم ښاخ دی، نوم ريښه ده پسې ګوره
په ريښه کې سې خوښې پيدا کولای

ريښه تا ته درښيي ښاخلې او پاڼې
هم تر ګل هم تېر مېوې سې رسېدلای

دغه لار ده د خالق حضور ته تللې
بارانونه د رحمت سې پر میندلای

روغه جوړه د مشروط او د مطلق ده
بله لاره پکښې نه سې جوړېدلای.

KABIR says: "O Sadhu! hear my deathless words. If you want your own good, examine and consider them well.
You have estranged yourself from the Creator, of whom you have sprung: you have lost your reason, you have bought death.
All doctrines and all teachings are sprung from Him, from Him they grow: know this for certain, and have no fear.
Hear from me the tidings of this great truth!
Whose name do you sing, and on whom do you meditate? O, come forth from this entanglement!
He dwells at the heat of all things, so why take refuge in empty desolation?
If you place the Guru at a distance from you, then it is but the distance that you honour:
If indeed the Master be far away, then who is it else that is creating this world?
When you think that He is not here, then you wander further and further away, and seek Him in vain with tears.
Where He is far off, there He is unattainable: where He is near, He is very bliss.
Kabir says: "Lest His servant should suffer
pain He pervades him through and through."
Know yourself then, O Kabir; for He is in you from head to foot.
Sing with gladness, and keep your seat unmoved within your heart.

اې زاهده له کبيره يې واوره

کبير وايي اې زاهده واوره ستا د خير خبري
بې قېمته مرغلري او خوږې لکه شکري

له هغه خالقه بېل سوې ستا وجود چې ترې راغلی
تا خپل عقل دی بايللی تا مرګی دی رانيولی

له هغه دي زېږېدلي ټول علمونه سبقونه
يقين وکړه مه ببرېږه له هغه دي کمالونه

دغه زېری له ما واوره او دا لوی حقيقتونه
ته د چا ترانې وايي ته د چا کوې ذکرونه؟

له زيندۍ خلاصه کړه غاړه لرې پرېږده د فکرونو

هغه هر شي کي اوسېږي ولي ځې تر خلوتونو؟

که سې ليري له مرشده فاصله ستا نيت راوړې
که بادار دی ريشتيا ليري نړۍ چا ده پيدا کړې؟

که په بل ځای کي يې غواړې بېهوده دي وخت تېرېږي
سرګردان به يې له سترګو به دي اوښکي راتوييږي

که خالق سو درنه ليري بيا دي لاس نه وررسېږي
په هر ځای کي چي نيژدې دی د رحمت باران اورېږي

کبير وايي هغه هر ځای خپاره کړي دي لاسونه
هسي نه چي پر بنده يې چېرته ورسي کړاوونه

اې کبيره په ځان پوه سه ځان دي نه دی پېژندلی
سر تر نوکه دی په تا کي ستا وجود يې دی نيولی

چي په سر د خالق پوه سوې د خوښۍ سندري وايه
مقام وساته په زړه کي چي ونه خوځې له ځايه.

O MY heart! Let us go to that country where dwells the Beloved, the ravisher of my heart!
There Love is filling her pitcher from the well, yet she has no rope wherewith to draw water;
There the clouds do not cover the sky, yet the rain falls down in gentle showers:
O bodiless one! Do not sit on your doorstep; go forth and bathe yourself in that rain!
There it is ever moonlight and never dark; and who speaks of one sun only? That land is illuminate with the rays of a million suns.

د جانان وطن له لمره ډک دی

ځه چي ځو هغه وطن ته چي جانان پکښي اوسېږي
چي زما زړه يې رانه وړی چي په زړه کي مي هستېږي

هلته مينه ورته ډک کی د دې لوښي له ګودره
خو رسۍ ورسره نسته چي ډک لوښی په کشېږي

هلته توري وربځي نسته چي شين مخ د اسمان پټ کي
خو نرۍ ـ نرۍ باران وي نرم ـ نرم رااورېږي

اې له ځانه بېخبره ولي لاس تر زني ناست يې
ژر هغه باران ته ورسه ورځې شپې دي چي تېرېږي

هلته هر شپه سپوږمۍ ده هلته نوم د تياري نسته
څوک به وايي چي يو لمر دی د اسمان پر مخ ځلېږي

هغه مځکه نوراني ده بېحسابه يې لمرونه
او دا نور دی چي ځلېږي او شغلې دي چي خپرېږي.

I HEAR the melody of His flute, and I cannot contain myself:
The flower blooms, though it is not spring; and already the bee has received its invitation.
The sky roars and the lightning flashes, the waves arise in my heart,
The rain falls; and my heart longs for my Lord.
Where the rhythm of the world rises and falls, thither my heart has reached:
There the hidden banners are fluttering in the air.
Kabir says: "My heart is dying, though it lives."

زه يې سور د شپېلۍ اورم

زه يې سور د شپېلۍ اورم زړه له واکه دی وتلی
ګل غوړېږي خو زه وينم پسرلی نه دی راغلی

مچمچۍ پر ګلو ګرځي ټولوي يې شات په مينه
ګل بللې ده خپل ځانته دي يې هم دعوت منلی

پاس اسمان راته غړومبېږي او برېښنا پکښې پړکېږي
په زړګي کي مي موجونه پورته کېږي کښته کېږي

له اسمانه څاڅکي اوري مځکه سره او زرغونه ده
زړه مي هر ګړی وصال ته د ښايسته جانان پسخېږي

زړه مي هلته رسېدلی تر هغه مقامه تللی
آهنګونه د جهان چي پورته کېږي او رالوېږي

هلته پاس پر اسمانونو پټ بيرغ دی چي رپېږي
کبير وايي زړه مي ومري که هر څو ژوندی پاتېږي.

OPEN your eyes of love, and see Him who pervades this world I consider it well, and know that this is your own country.
When you meet the true Guru, He will awaken your heart;
He will tell you the secret of love and detachment, and then you will know indeed that He transcends this universe.
This world is the City of Truth, its maze of paths enchants the heart:
We can reach the goal without crossing the road, such is the sport unending.
Where the ring of manifold joys ever dances about Him, there is the sport of Eternal Bliss.
When we know this, then all our receiving and renouncing is over;
Thenceforth the heat of having shall never scorch us more.

Hi is the Ultimate Rest unbounded:
Ha has spread His form of love throughout all the world.
From that Ray which is Truth, streams of new forms are perpetually springing: and He pervades those forms.
All the gardens and groves and bowers are abounding with blossom; and the air breaks
forth into ripples of joy.
There the swan plays a wonderful game,

There the Unstruck Music eddies around the Infinite one;
There in the midst the Throne of the Unheld is shining, whereon the great Being sits-
Millions of suns are shamed by the radiance of a single hair of His body.
On the harp of the road what true melodies are being sounded! And its notes pierce the heart:
There the Eternal Fountain is playing its endless life-streams of birth and death.
They call Him Emptiness who is the Truth of truths, in Whom all truths are stored!

There within Him creation goes forward, which is beyond all philosophy; for philosophy cannot attain to Him:
There is an endless world, O my Brother! and there is the Nameless Being, of whom naught can be said.
Only he knows it who has reached that region: it is other than all that is heard and said.
No form, no body, no length, no breadth is seen there: how can I tell you that which it is?
He comes to the Path of the Infinite on whom the grace of the Lord descends: he is freed from births and deaths who attains to Him.
Kabir says: "It cannot be told by the words of the mouth, it cannot be written on paper:
It is like a dumb person who tastes a sweet thing-how shall it be explained?"

سترګي خلاصي کړه جانان وګوره

سترګي خلاصي کړه د میني او هغه جانان ته ګوره
چي دا ټول جهان ترې ډک دی دا ستا خپل وطن دی وروره

حقیقي مرشد پیدا کړه چي راویښ دي درته زړه کي
سر د میني به بیان کړي د ښېلتون کیسه به وکي

د زړه سترګي به دي خلاصي حقیقت به درعیان کي
هغه لوړ له کایناتو او برتر په بل جهان کي

نړۍ ښار د حقیقت دی زړه کي ګرځي ډېري لاري
ښېله لاري تر هدفه د ورتللو هم سته چاري

د جانان پر شا وخوا چي د خوښۍ اتڼ نخښېږي
دایمي برکت ګوره هغه ځای کي پیدا کېږي

چي په دې حقیقت پوه سوو چي په راز وپوهېدلو
نسته ځای د اخیستلو نه د شي د پرېښودلو

هلته نسته اور په زړه کي د هر شي د درلودلو
نه د حرص به وي سکروټي د خپل ځان د سوځولو

دی پخپله د بې حده آرامۍ لره مکان دی
ده پخپله غوړولی رنګ د میني پر جهان دی

له شغلې د حقیقته تل رنګونه دي خوځېږي
ټول شکلونه له ده ډک دي په هر رنګ کي معلومېږي

ټول باغونه ښاخلې ډکي له ګلونو له غوټیو

هلته ټوله فضا ناځي او ځپې دي د خوښيو

هلته بتي په اسمان کي غوړولي وزرونه
بې آوازه ساز ږغېږي پر بېحد وهي څرخونه

هلته تخت د لامکان دی په مابين کي چي ځلېږي
ستر خالق وربانديې ناست دی او شغلې يې پورته کېږي

بې حسابه يې لمرونه له شغلې څخه شرمېږي
حقيقي آهنګ ږغېږي او د زړه تل ته رسېږي

دايمي چينه روانه مرګ او ژوند پکښي بهېږي
دی جوهر د حقايقو په ظاهر نېستي ښکارېږي

په وجود کي يې هستي ده ماوراء ده له علمونو
ځکه هيڅ علم تلای نه سي پاس د ده تر سرحدونو

وروره هلته بې سرحده او ناپايه لوی جهان دی
پکښي هيڅ نه ويل کېږي د بې نومه هستۍ کان دی

نه يې شکل نه بدن وي نه لوی والی يې ښکارېږي
زه به څنګه تا ته وايم چي په کوم نامه يادېږي

تر دې ځايه هغه څوک ځي چي د خدای رحم پر کېږي
سي ازاد له مرګ او ژونده چي تر ده پوري رسېږي

کبير وايي نه په خوله کي توري سته د توصيفونو
نه بيان يې سي کېدلای په قلم په کاغذونو

چي ګونګي ته مزه ورکړي خواږه شات خوږې شکري
دی به څنګه خوږ بيان کړي ځکه نه سي کړای خبري.

The Man and the Creator

When a stream is lost in the Ganges.
It becometh as the Ganges itself.
Kabir is similarly lost in God by invoking Him.
I have become as the True one and need not go elsewhere.
The perfume of the sandal is communicated to other trees.
They then become as the sandal itself.
When the philosopher's stone is applied to copper.
It becometh gold.
So Kabir having met the saints.
Hath becometh as God.

وياله روانه وي او وروسته په ګنګا ګډېږي

کله چي وصل سي پخپله ترې ګنګا جوړيږي

کبير همداسي و وتلی د خالق په تلاښ
اوس يې وجود په خدای کي غرق سو ورنه نه بېليږي

زما له وجوده حقيقي واحد جوړ سوی خلکو
نور مي هيڅ لوري هيڅ تلاښ ته زړګی نه سمبږي

چي نوري وني د صندل د وني عطر واخلي
د هري وني د ښاخلو د صندل عطر زيږي

سنګ پاروس که ثوک له مسو سره وجنګوي
مس طلا کيږي د سرو زرو په څېر وځليږي

چي له شيخانو سره تېر کړله کبير وختونه
د خپل خالق رنګ يې اخيستی دی نور نه بدليږي.

I DO not know what manner of God is mine.
The Mullah cries aloud to Him: and why? Is your Lord deaf? The subtle anklets that ring on the feet of an insect when it moves are heard of Him
Tell your beads, paint your forehead with the mark of your God, and wear matted locks long and showy: but a deadly weapon is in your heart, and how shall you have God?

نه پوهېږم خالق څنګه دی

نه پوهېږم چي خالق مي لري څنګه صفتونه
ملا لوړ منبر ته خېژي کړي په زوره آذانونه

چي واړه حشرات ګرځي خدای يې ږغ د قدم اوري
ملا ولي وهي چيغي خدای دي نه اوري ږغونه؟

چا تسپې وي را اخيستي ګوتي ستړي کړي په ذکر
چا ليکلي پر تندي وي د خالق په ياد خطونه

چا اوږده وېښته پرې ايښي چا پر سر غوټي ورکړي
چي مخلوق ته ځان ښکاره کړي چي مي پاک دي ټول کارونه

مګر څنګه به رسيږي د خپل ستر خالق مقام ته
چي پټ کړي دي په زړه کي د مرګي دي خنجرونه.

THE Yogi dyes his garments, instead of dyeing his mind in the colours of love:
He sits within the temple of the Lord, leaving Brahma to worship a stone.
He pierces holes in his ears, he has a great heard and matted locks, he looks like a goat:
He goes forth into the wilderness, killing all his desires, and turns himself into an eunuch:
He shaves his head and dyes his garments; he reads the Gita and becomes a mighty talker.
Kabir says: "You are going to the doors of death, bound hand and foot!"

جوګي ولي جامې رنګ کړې؟

جوګي خپل کالي غوټه کړي په رنګونو
رنګ د مينې ولې نه ورې تر مغزونو

د معبد په کونج کې کښېني خالق پرېږدي
د ډبرې سې لګيا په طاعتونو

په غوږونو کې سوري جوړ کړي اوږده ږيره
ټول ملګري د اوزګړو په شکلونو

خواهشات وژني له ځانه ايجړا جوړ کړي
لېوني غوندې په ګرځي پر دښتونو

سر خريلی جامې رنګ پر کتاب پروت وي
تېز تر هر چا په خبرو بيانونو

کبير وايي دروازو ته د مرګ ولاړې
ورته پروت يې په تړلو پښو لاسونو.

THE shadows of evening fall thick and deep, and the darkness of love envelops the body and the mind.
Open the window to the west, and be lost in the sky of love;
Drink the sweet honey that steeps the petals of the lotus of the heart.
Receive the waves in your body: what splendour is in the region of the sea!
Hark! The sounds of conches and bells are rising.
Kabir says: "O brother, behold! The Lord is in this vessel of my body."

د ماښام سايې رالوېږي

د ماښام سايې رالوېږي توري ګڼې پر ښارونو
او تياره د مينې تاو سي پر وجود او پر مغزونو

کړکۍ خلاصه مخ پر غرب که ننداره د جهان وکړه
ځان پناه کړه په لمن کې پاس د عشق د اسمانونو

هغه شات که پر سر پورته اوبوي چې ګلبرګونه
د ژوندون د نيلوفرو چې ګلونه دي د زړونو

ځان تيار که سينه سپر کړه څپې واخله څپې نوش که
څه لويي ده سمندر کې څه قدرت دی د بحرونو

د سرنا او د زنګونو آوازونو پورته کېږي
کبير وايي خدای مې اوسي په وجود کې په رګونو

MY heart cries aloud for the house of my lover; the open road and the shelter of a roof are all one to her who has lost the city of her husband.
My heart finds no joy in anything: my mind and my body are distraught.
His palace has a million gates, but there is a vast ocean between it and me:
How shall I cross it, O friend? For endless is the outstretching of the path.
How wondrously this lyre is wrought! When its strings are rightly strung, it maddens the heart: but when the keys are broken and the strings loosened, none regard it more.
I tell my parents with laughter that I must go to my Lord in the morning;

They are angry, for they do not want me to go, and they say: "She thinks she has gained such dominion over her husband that she can have shatsoever she wishes, and therefore she is impatient to go to him."
Dear friend, lift my veil lightly now; for this is the night of love.
Kabir says: "Listen to me! My heart is eager to meet my lover: I lie sleepless upon my bed. Remember me early in the morning!"

په دلدار پسي مي زړه ژړېږي

زړه په زوره په دلدار پسي ژړېږي
نه له اوښکو نه سلګيو کرارېږي

د مېړه ښار چي له ښځي څخه ورک سي
لويه لار او کور يو شان ورته ښکارېږي

هيڅ خوښي مي نه راځي د زړه تر کوره
نه مي زړه نه مي بدن راته صبرېږي

بې حسابه يې د قصر دروازې دي
خو يو لوی سمندر زموږ تر منځ تېرېږي

څنګه ورسم تر ماڼۍ پوري دوستانو
چي تر منځ مو لويه لاره نه پی کېږي

چي تارونه د بربط وي ښه سور سوي
په څه ناز باندي نغمې مستي ږغېږي

خو چي کله يې تارونه وي بې سوره
پر غوږو يې لکه غشی ږغ لګېږي

لېونی يې سي انسان په اورېدلو
سور او تال ته يې نه زړه نه غوږ سمېږي

په خندا چي مور او پلار ته وايم ځمه
زړه مي ځي د محبوب کور ته نه ستنېږي

په غوسه سي وايي مه ځه او دوی وايي
چي بې هيڅه په وصال پسي تېږېږي

د دې خيال دی چي مېږه يې تر لاس لاندي
او چي هر څه ورنه غواړي وررسېږي

ځکه دا ده په خپل يار پسي بې تابه
ځکه زړه يې له محبوبه نه صبرېږي

زما له مخه نقابونه کړئ لرې پورته
ځکه دا د ميني شپه ده او تېرېږي

کبير وايي ما ته غوږ نيسئ يارانو
په وصال پسي زړګی مي کبابېږي

کړی شپه ورته بې خوبه تېرومه
ما په ياد لرئ دا شپه چي سبا کېږي.

WHEN He Himself reveals Himself, Brahma brings into manifestation That which can never be seen.
As the seed is in the plant, as the shade is in the tree, as the void is in the sky, as infinite forms are in the void-
So from beyond the Infinite, the Infinite comes; and from the Infinite the finite extends.

The creature is in Brahma, and Brahma is in the creature: they are ever distinct, yet ever united.
He Himself is the tree, the seed, and the germ.
He Himself is the flower, the fruit, and the shade.
He Himself is the sun, the light, and the lighted.
He Himself is Brahma, creature, and Maya.
He Himself is the manifold form, the infinite space;
Hi is the breath, the word, and the meaning.
He Himself is the limit and the limitless:
and beyond both the limited and the limitless is He, the Pure Being.
Hi is the Immanent Mind in Brahma and in the creature.

The Supreme Soul is seen within the soul,
The Points is seen within the Supreme Soul,
And within the Point, the reflection is seen again.
Kabir is blest because he has this supreme vision!

د خالق وجود

چي خالق خپل ځان څرګند کړي و خپل ځانته
څوک په سترګو يې جلوه نه سي ليدلای

لکه تخم په نبات کي وي دننه
او سايې له ونو نه سي راوتلای

د اسمان په پراخه غېږه کي خلا ده
په خلا کي بې سرحده مخلوقات دي

د دې ټول بې انتهی مخلوق په ها خوا

بې سرحده بې حسابه کاینات دي

سر پر سر بې انتهی ده چې هستېږي
په بې حده کې محدود دی چې ځلېږي

ټول مخلوق دی د خالق د ننه ځان کې
او خالق په مخلوقاتو کې څرګند دی

يو له بله سره بېل يې وجود ونه
خو بيا يو دې سره کړی بې پيوند دی

دی پخپله يوه ونه ده ولاړه
هم دانه ده هم نطفه ده او هم دواړه
هم پر ونه باندې ګل دی غوړېدلی
هم مېوه ده او هم سيوری رالوېدلی

دی هم لمر دی پر اسمان باندې ختلی
دی هم نور دی هم له نوره ځلېدلی

دی پخپله هم خالق د مخلوقاتو
هم مخلوق دی او هم جز د کايناتو

دی پخپله په څو رنګه څرګند ېږي
په بې حده کايناتو کې هستېږي

هم نفس دی هم کلام دی هم معنی ده
هم بې حده هم پخپله انتهی ده

د بې حده او محدود شا ته اوسېږي
د خالص وجود مفهوم پکښې ځلېږي

په خالق او مخلوق دواړو کې باقي دی
نه وجود يې محو کېږي نه فاني دی

يو ستر روح دی چې د روح منځ کې هستېږي
په دې ستر روح کې يو ټکی ليده کېږي

په دې ټکي کې د ننه يې جلوه ده
د محدود او د بې حده ننداره ده
کبير ځکه دی نېکمرغه او ښاغلی
چې دا ستر خيال يې په سترګو دی ليدلی.

HE is dear to me indeed who can call back the wanderer to his home. In the home is the true union, in the home is enjoyment of life: why should I forsake my home and wander in the forest? If Brahma helps me

to realize truth, verily I will find both bondage and deliverance in home.
He is dear to me indeed who has power to dive deep into Brahma, whose mind loses itself with ease in His contemplation.
Hi is dear to me who knows Brahma, and can dwell on His supreme truth in meditation; and who can play the melody of the Infinite by uniting love and renunciation in life.
Kabir says: "The home is the abiding place; in the home is reality; the home helps to attain Him Who is real. So stay where you are, and all things shall come to you in time."

حقيقت په کور کي

هغه څوک ما ته عزير دی چي مي وغواړي خپل کور ته
ما ژغوري له ګمراهيو ما وربولي و خپل لور ته

په هغه کور کي يې وينم ي ريښتونی پيوستون دی
هغه کور کي نعمتونه په هغه ځای کي ژوندون دی

ولي خپله مېنه پرېږدم سرګردان سم په ځنګلو کي
که خالق راسره مل وي زما د ژوند په اندېښنو کي

که په کور کي مي نجات وي هم ځنځير مي پښو ته لوېږي
ولي ووزمه ځنګله ته دلته هر څه رارسېږي

هغه څوک ما ته عزيز دی په خالق کي چي غرقېږي
ورسره هغه طاقت دی چي ژور پکښي ډوبېږي

چي په ذکر د خالق کي ورنه هېر سي عالمونه
هم يې ځان ورڅخه ورک سي هم يې زړه هم يې رګونه

هغه څوک ما ته عزيز دی چي په خپل خالق پوهېږې
د دې ستر حقيقت منځ کي په خپل ذکر اوسېږي

چي د ستر او بې سرحده په نامه نغمې خپرې کړي
د وحدت مينه کي ډوب سي د ژوند هېرې ترانې کړي
کبير وايي هغه کور دی د سړي د اوسېدلو
هغه کور دی پيدا سوی په ريشتيا د پوهېدلو

په تلاښ که د ريشتيا يې هغه کور کي پيدا کېږي
ليري مه ځه څه چي غواړې پر خپل وخت به دررسېږي.

A SORE pain troubles me day and night, and I cannot sleep;
I long for the meeting with my Beloved, and my father's house gives me pleasure no more.
The gates of the sky are opened, the temple is revealed:
I meet my husband, and leave at His feet the offering of my body and my mind.

د جانان ديدن

شپه او ورځ مي زوکلوي زخمي دردونه
زما له سترګو تښتولي يې خوبونه

هر ګړۍ مي د محبوب ديدن يادېږي
د پلار کور لکه اغزي په زړه جګېږي

دروازې د اسمانونو دي پرانيستي
او معبد پکښي له ورايه ځرګندېږي

د جانان په پښو کي ځان قربانومه
زړه او روح مي نذرانه ورته وروړمه.

MORE than all else do I cherish at heart that love which makes me to live a limitless life in this world.
It is like the lotus, which lives in the water and blooms in the water: yet the water cannot touch its petals, they open beyond its reach.
It is like a wife, who enters the fire at the bidding of love. She burns and lets others grieve, yet never dishonors love.
This ocean of the world is hard to cross: its waters are very deep. Kabir says: "Listen to me, O Sadhu! few there are who have reached its end."

تل د هغې مينې په ارمان يم

يمه تل د هغې مينې په ارمان کي
دايمي ژوند چي راوبخښي جهان کي

دا د هغه نيلوفر په څېر ښکارېږي
چي هستېږي په اوبو کي او غوړېږي

خو اوبه يې نه رسېږي تر برګونو
بې اوبو غوټۍ غوړېږي د ګلونو

لکه ځوانه کونډه نه کښېني په کور کي
له مېړه سره ځان وسوځي په اور کي

پر خپلوانو ورځي جوړي کړي غمګيني
څو چي وساتي عزت او نوم د ميني

تر ناپايه سمندر اوښتل ګران دي
هم ژوري يې اوبه هم نهنګان دي

سادو واوره ډېرو لاپي دي وهلي
تر ساحله يو يا دوه دي رسېدلي.

IT is the mercy of my true Guru that has made me to know the unknown;
I have learned from Him how to walk without feet, to see without eyes, to hear without ears, to drink without mouth, to fly without wings;

I have brought my love and my meditation into the land where there is no sun and moon, nor day and night.
Without eating, I have tasted of the sweetness of nectar; and without water, I have quenched my thirst.
Where there is the response of delight, there is the fullness of joy. Before whom can that joy be uttered?
Kabir says: "The Guru is great beyond words, and great is the good fortune of the disciple."

د پیر پیغام

د خپل پیر له برکته یم دې ځای ته رسېدلی
یم په هر څه پوهېدلی او مجهول مې پېژندلی

ما زده کړي دي چې څنګه بېله پښو پر لاري ځمه
هر څه وینم چې موجود د مګر سترګې نه لرمه

بې غوږونو آواز اورم بېله خولې او به چښمه
بې وزره الواته کړم مخ پر هسک پرواز کومه

هغې مځکې ته مې وړې خپله مینه وظیفې دي
چې نه لمر سته نه سپوږمۍ سته نه یې ورځې نه یې شپې دي

ما څکلې شیریني دي د شکرو بې خوړلو
ماته کړې مې ده تنده بې اوبو او بې چښلو

هلته بشپړه خوښي وي چې جواب وي د خوښیو
د چا مخ ته به اظهار کړو دا احساس د خوشالیو

کبیر وایي پیر مې ستر دی په کلام کې نه ځاییږي
او مرید یې دی نېکمرغه چې د پیر په نوم یادېږي.

WHERE Spring, the lord of the seasons, reigneth, there the Unstruck Music sounds of itself,
There the streams of light flow in all directions;
Few are the men who can cross to that shore!
There, where millions of Krishnas stand with hands folded,
Where millions of Vishnus bow their heads,
Where millions of Brahmas are reading the Vedas,
Where millions of Shivas are lost in contemplation,
Where millions of Indras dwell in the sky,
Where the demi-gods and the munis are unnumbered,
Where millions of Saraswatis, Goddess of Music, play on the vina-
There is my Lord self-revealed: and the scent of sandal and flowers dwells in those deeps.

زما د خدای مقام

پسرلی چې پر تخت ناست وي شهنشاه د موسمونو
له هغه ځایه راوزي ږغ د تار او د سازونو

مالامال ویالې له نوره هلته هره خوا بهېږي

هر وګړی دې ویالو ته دې ساحل ته نه رسېږي

میلیونونه د کریشناو لاس پر نام هلته دربېږي
بې حسابه ویشنوګان وي چي سرونه په ځړېږي

میلیونونه برهماګان دي د ویدا لولي سردونه
لا بې شمېره شېواګان دي پر زنګون ایښي سرونه

میلیونونه ایندرا اوسي هغه عرش هغه آسمان کي
لا يې شمېر چا ته معلوم دی چي حساب واړه خدایان کي

هلته خدای د آهنګونو مستي کړي ترانې دي
سرینده کي يې سرې کړي د هستۍ مستي نغمې دي

هلته زما د خدای مقام دی غوړېدلي ګلدستې دي
هلته عطر دي د ګلو ډکي کړي يې درې دي.

HOW could the love between Thee and me sever?
As the leaf of the lotus abides on the water: so thou art my Lord, and I am Thy servant.
As the night-bird Chakor gazes all night at the moon: so Thou art my Lord and I am Thy servant.
From the beginning until the ending of time, there is love between Thee and me; and how shall such love be extinguished?
Kabir says: "As the river enters into the ocean, so my heart touches Thee."

د میني پیوند

زما او ستا تر منځ به څرنګه خالقه
کله وشلېږي د میني پیوندونه

نیلوفر چي د اوبو په منځ کي پایي
داسي زما او ستا تر منځ ټینګ دي بندونه

زه بنده یم ته څښتن يې ته بادار يې
زه مخلوق یم ته خالق پروردګار يې

لکه ګرځي چي مرغۍ په تورو شپو کي
لار پیدا کړي د سپوږمۍ په پلوشو کي

زه دي دغسي بنده یم ته بادار يې
ته د ټولو ساتندوی ته مددګار يې

له آغازه تر انجامه چي زمان دی
زما او ستا تر منځ د میني ټینګ پیمان دی

داسي مینه په څه رنګ سي بدلېدلای

دونه ټینګ پیوند سي څرنګه شلېدلای

د کبیر زړه داسي ستا سره جوړېږي
لکه رود چي سمندر ته ورګډ ېږي.

LAMPS burn in every house, O blind one! And you cannot see them.
One day your eyes shall suddenly be opened, and you shall see: and the fetters of death will fall from you,
There is nothing to say of to hear, there is nothing to do: it is he who is living, yet dead, who shall never die again.

Because he lives in solitude, therefore the Yogi says that his home is far away.
Your Lord is near: yet you are climbing the palm-tree to seek Him.
The Brahman priest goes from house to house and initiates people into faith:
Alas! The true fountain of life is beside you, and you have set up a stone to worship.
Kabir says: "I may never express how sweet my Lord is. Yoga and the telling of beads, virtue and vice- these are naught to Him."

په هر کور کي څراغان دي

په هر کور کي څراغان دي چي بلېږي
ته چي ړوند يې تا ته نه درمعلومېږي

یوه ورځ به کې ناڅاپه سترګي خلاصي
زولنې به د مرګي درته درلوېږي

هلته نه سې څه ویلای اوربدلای
نه دي زور سته نه په وس دي څه رسېږي

هغه دئ دی چي هم مړ او هم ژوندی دی
تر قیامته بیا هیڅکله نه مړ کېږي

خو چي ژوند کوي تنها نو جوګی وايي
چي له دې جهانه ډېر لیري هستېږي

د خرما ونې ته ولي پسي خېژې
چي خالق دي له خپل څنګ سره اوسېږي

برهمانان په کلیو ګرځي سرګردانه
چي به څوک د ایمان لارو ته سمېږي

په سجدو دي کړه بري ته ځان سترې
د ژوندون چینه دي څنګ ته نه ښکارېږي

9ON this tree is a bird: it dances in the joy of life.
None knows where it is: and who knows what the burden of its music may be?
Where the branches throw a deep shade, there does it have its nest: and it comes in the evening and flies away in the morning, and says not a word of that which it means.

None tell me of this bird that sings within me.
It is neither coloured nor colourless: it has neither form nor outline:
It sits in the shadow of love.
It dwells within the Unattainable, the Infinite, and the Eternal; and no one marks when it comes and goes.
Kabir says: "O brother Sadhu! deep is the mystery. Let wise men seek to know where rests that bird."

د لامکان مرغه

د دې ونې پر ښاخلو مرغه هستېږي
له ژوندو نه هوسېږي او نخښېږي

هیڅوک نه پوهېږي چېرې یې مکان دی
او څه ورد یې په سازونو کې ږغېږي

چې ښاخلو د ونې سیورې اچولې
د ده هلته ځالګۍ پکښې اوسېږي

ماښام راسي په خپل کور کې شپه کړي تېره
سهار الوزي له سترګو پناه کېږي

نه یې سِر چا ته معلوم دی د سندرو
نه یې ژبه نه نغمه یې څرګند ېږي

د هغه مرغه څوک حال ویلای نه سي
په سینه کې چې دننه مې ویېږي

نه بېرنګه دی نه رنګ لري عالمه
نه یې چا ته وجود شکل معلومېږي

هغه ځای د میني سیورې کې نیولی
لامکان کې یې مکان پکښې پایېږي

HAVE you not heard the tune which the Unstruck Music is playing? In the midst of the chamber the harp of joy is gently and sweetly played; and where is the need of going without to hear it?
If you have not drunk of the nectar of that One Love, what boots it though you should purge yourself of all stains?
The Kazi is searching the words of the Koran, and instructing others: but if his heart be not steeped in that love, what does it avail, though he be a teacher of men?
The Yogi dyes his garments with red: but if he knows aught of that colour of love, what does it avail though his garments be tinted?
Kabir says: "Whether I be in the temple of the balcony, in the camp or in the flower garden, I tell you truly that every moment my Lord is taking His delight in me."

هغه سور دي اورېدلی دی کنه

هغه سور دي اورېدلی کنه دی
چې په تال کې د بې ږغه ساز ږغېږي

په محفل کي د خوښيو ورته ګورې
په کراره يې خوره نغمه شرنګېږي

اوربدلې چي دي دغه نغمه نه وي
پر بل لور به دي د تلو ضرورت څه وي

چي دي مې د يوه عشق نه دي څکلي
فايده نه کړي که دي ويني وي پرېوللي

قاضي غواړي د قرآن د منځ له تورو
چي ښوونکی رهنما سي لا د نورو

خو که هغه مينه نه لري په زړه کي
کتابونه به څه ګټه ورته وکي

کر هر څونه وي استاد د انسانانو
برابر نه دی پر لور د عاشقانو

که جوګي وي سرو جامو کي ځان پېچلی
خو د ميني په رنګ نه وي پوهېدلی

THE flute of the Infinite is played without ceasing, and its sound id love:
When love renounces all limits, it reaches truth.
How widely the fragrance spreads! It has no end, nothing stands in its way.
The form of this melody is bright like, a million suns: incomparably sounds the vina, the vina of the notes of truth.

د حق شپېلۍ

پاس د لايتناهي شپېلۍ ږغېږي
له نغمې يې ږغ د عشق اورېدل کېږي

چي له ټولو سرحدونو مينه واوړي
نو مقام د حقيقت ته وررسېږي

بوی د عطرو تر کوم ځايه پوري ولاړ سي
نه يې پای ستنه نه مخ ته څه درېږي

د نغمې شکل يې دونه وي روښانه
لکه يو ميليون لمرونه چي ځلېږي

د نغمو يې په ناسوت کي ساری نسته
له سارنګه چي د حق ږغونه زېږي.

WHO are you, and whence do you come?
Where dwells that Supreme Spirit, and how does He have His sport with all created things?
The fire is in the wood; but who awakens it suddenly? Then it turns to ashes, and where goes the force of the fire?
The true guru teaches that He has neither limit nor infinitude.
Kabir says: "Brahma suits His language to the understanding of His hearer."

ته څوک يې له کومه راغلې

ته يې څوک له کومه راغلې دا احوال درمعلومېږي؟
او ستر روح د کايناتو اوس په کوم ځای کې هستېږي؟

لوی خالق په څه لګيا دی د قدرت په پاچاهي کې
او په لاس کې مخلوقات يې څنګه رنګ په رنګ لوبېږي

د ځنګله په غېږ کې وينې لوی اورونه لګېدلي
دا د کوم زور کرشمه ده يو ناڅاپه چې بلېږي

بيرته خاورې سې ايرې سې سره اورونه سرې سکروټې
د اورونو طاقت څه سو دا په کوم ځای کې ډوبېږي

حقيقي مرشد درښيي چې هغه لره حد نسته
نه يې زور ته انتهی سته نه قدرت يې فنا کېږي

کبير وايي خالق داسې ژبه ځانته غوره کړې
چې د چا په غوږ يې اوري هغه خامخا پوهېږي.

THE Hidden Banner is planted in the temple of the sky; there the blue canopy decked with the moon and set with bright jewels is spread.
There the light of the sun and the moon is shining: still your mind to silence before that splendour.
Kabir says: "He who has drunk of this nectar, wanders like one who is mad."

پټ بيرغ

پټ بيرغ دی په آسمان کې وهل سوی او رپېږي
هلته شين چتر ښايسته دی د سپوږمۍ په نور ځلېږي

پرې روښاني ځلېدلي مرغلري غوړېدلي
نور د لمر او د سپوږمۍ دی چې لمن کې يې پرکېږي

لا دي بيا هم زړه قرار دی لا خاموش يې ورته ګورې
دومره لوی شان او شوکت دي هره ورځ مخکې تېرېږي

کبير وايي دا اوبه چې د حيات وي چا نوشلي
لېونی غوندي به ګرځي په دنيا به نه خبرېږي.

I LAUGH when I hear that the fish in the water is thirsty:
You do not see that the Real is in your home, and you wander from forest to forest listlessly!
Here is the truth! Go where you will, to Benares of to Mathura; if you do not find your soul, the world is unreal to you.

حقیقت په کور کي

چي يې اورم ماهی تږی دی اوبو کي
خندا راسي ورته ډوب سم په فکرو کي

حقیقت په کور کي نهویني په سترګو
سرګردانه پسي ګرځي په ځنګلو کي

بنارس او متوره که تر پښو لاندي
ښار پر ښار ګرځه په لویو معبدو کي

که خپل روح پکښي پیدا نه کړي نو واوره
ستا دپاره دا نړۍ ده په تیارو کي.

RECEIVE that Word from which the Universe springeth!
That word is the Guru; I have heard it, and become the disciple.
How many are there who know the meaning of that word?

O Sadhu! practice that Word!
The Vedas and the Puranas proclaim it,
The world is established in it,
The Rishin and devotees speak of it:
But none knows the mystery of the Word.
The householder leaves his house when he hears it,
The ascetic comes back to love when he hears it,
The Six Philosophies expound it,
The Spirit of Renunciation points to that Word,
From that Word the world-form has sprung,
That World reveals all.
Kabir says: "But who knows whence the Word cometh?

مرشد یو نوم دی

یو حرف دی په جهان کي کاینات تري نه راغلي
هغه د مرشد نوم دی ما پخپله اورېدلی

پخپله يې مرید سوم او حیران یمه عالم ته
چي نور به يې لا څونه په معنی وي پوهېدلي

زاهد که په ریشتیا يې په معنی يې ځان خبر که
ویدا او کتابونه په دې نوم دي نازېدلي

نړۍ د دغه حرف له برکته ده ولاړه

پوهان که ملایان دي ټول جلا پرې ږغېدلي

خو څوک يې لا تر اوسه خبر نه دي په اسرارو
مخلوق يې په تعبير پسې کورونه پرېښودلي

له میني قلندر له نيمي لارې راستنېږي
علوم په سترې سوې دي مزلونه يې وهلي

چې ترکه څوک دنيا کړي د معنی پر لور روان سي
له دې نومه رنګونه د نړۍ دي ټوکېدلي

کبير وايي دا نوم د تعبيرونو خزانه ده
خو نوم او تعبيرونه له کوم ځايه دي راغلي؟

HE is the real Sadhu, who can reveal the form of the Formless to the vision of these eyes:
Who teaches the simple way of attaining Him, that is other than rites of ceremonies:
Who does not make you close the doors, and hold the breath, and renounce the world:
Who makes you perceive the Supreme Spirit wherever the mind attaches itself:
Who teaches you to be still in the midst of all your activities.
Ever immersed in bliss, having no fear in his mind, he keeps the spirit of union in the midst of all enjoyments.
The infinite dwelling of the Infinite Being is everywhere: in earth, water, sky, and air:
Firm as the thunderbolt, the seat of the seeker is established above the void.
He who is within is without: I see Him and none else.

رېښتوني زاهد

زه به هغه زاهد رېښتوني ګڼم
چې راته رنګ د ښېرنګيو ښيي

چې ساده لاره د محبوب د وصل
بې کړاوونو بې خواريو ښيي

هغه زاهد چې راته ونه وايي
چې د خلوت په تاريکو کې کښېنه

نفس دې بند که له جهانه لیرې
سر پر زنګون په تورو غرو کې کښېنه

وايي په هغه ځای کې اوسي خالق
چې يې پيوند وهي له ذاته زړونه

هغه د مځکې په هستي کې ګوره
هسې نه پرېږدې د دنيا کارونه

هغه چې مينه د محبوب يې واخلي

په زړه کي نه ورګرځي بېره د چا

هغه د وصل په تلاښ وي همېش
هره خوښي کي دا يوه مدعا

WHAT is that flute whose music thrills me with joy?
The flame burns without a lamp;
The lotus blossoms without a root;
Flowers bloom in clusters;
The moon-bird is devoted to the moon;
With all its heart the rain-bird longs for the shower of rain;
But upon whose love does the Lover concentrate His entire life?

اصلي مينه

دا څه شپېلۍ ده چي آواز پورته کي
او له خوښۍ مي وجود ولړزېږي

يوه لمبه ده بې څراغه سوځي
او نيلوفر بې ريښو وغوړېږي

غونچي_غونچي راځي تازه ګلونه
مرغۍ پرواز کړي د سپوږمۍ په شپه کي

او د باران مرغه له ځالي وزي
لري آرزو د توند باران په زړه کي

مګر اصلي د هغه چا مينه ده
چي پر جنون يې د ليلی مينه ده.

8

THERE is a strange tree, which stands without roots and bears fruits without blossoming;
It has no branches and no leaves, it is lotus all over.
Two birds sing there, one is the Guru, and the other the disciple:
The disciple chooses the manifold fruits of life and tastes them, and the Guru beholds him in joy.
What Kabir says is hard to understand: "The bird is beyond seeking, yet it is most clearly visible. The Formless is in the midst of all forms. I sing the glory of forms."

بې ريښو ونه

عجيبه ونه ده ولاړه ده ريښي نه لري
مېوه لري خو په هيڅ وخت کي شګوفي نه لري

له سر تر نوکه نيلوفر دی بل څه نسته پکښي
پاڼي يې نه سي ښوک ليدلای او ښاخلي نه لري

پکښېي جوړه دوه مرغان ناست په ترانو لګيا دي
يو يې مرشد بل يې مريد دی په نغمو لګيا دي

مريد يې اخلي له دې وني د ژوندون څو مېوې
يوه_يوه رسوي خولې ته ورنه اخلي مزې

پير د مريد له ننداري څخه خوندونه اخلي
هغه د وني له مېوو څخه پندونه اخلي

څه چي کبير وايي په دې پوهېدل نه دي اسان
مرغه په لاس نه سي درتللای خو ثرګند دی عيان

هغه بېرنګه د رنګونو په مابين کي ستايم
زه يې سندري د رنګونو د ستايلو وايم.

O SADHU! purify your body in the simple way.
As the seed is within the banyan tree, and within the seed are the flowers, the fruits, and the shade:
So the germ is within the body, and within that germ is the body again.
The fire, the air, the water, the earth, and the aether; you cannot have these outside of Him.
O, Kazi, O Pundit, consider it well: what is there that is not in the soul?
The water-filled pitcher is placed upon water, it has water within and without.
It should not be given a name, lest it call forth the error of dualism.
Kabir says: "Listen to the Word, the Truth, which is your essence. He speaks the Word to Himself; and He Himself is the Creator."

اې زاهده ځان دي پاک که

اې زاهده ځان دي پاک په ساده لار که
څه چي وايم راسه غوږ مي پر ګفتار که

لکه زړی چي په منځ کي دی د ونو
او په زړو کي ښکلا ده د ګلونو

د ګلونو منځ کي رنګ په رنګ مېوې دي
داسي زړو کي هم وني هم سايې دي

په وجود کي چي نطفې دی ځای نيولی
په نطفه کي داسي بل وجود اخښتلی

که څه اور دی که اوبه، مځکه، بېديا ده
که هوا ده که خلا ده که فضا ده

له خالقه څخه نه سي بېلېدلای
له هغه يې جلا څوک نه سي ليدلای

که قاضي يې که پنډت دا حقيقت دی

چي تر روح دباندي ثشي واقعيت دی

چي په ډنډ کي له اوبو لوښی ډکېږي
او پر سر د اوبو بيرته خوشي کېږي

GORAKHNATH asks Kabir:
"Tell me, O Kabir, when did your vocation being? Where did your love have its rise?"
Kabir answers:
"When He whose forms are manifold had not begun His play: when there was no Guru, and no disciple: when the world was not spread out: when the Supreme One was alone-
Then I became an ascetic; then, O Gorakh, my love was drawn to Brahma.
Brahma did not hold the crown on his head; the god Vishnu was not anointed as king; the power of Shiva was still unborn; when I was instructed in Yoga.

I became suddenly revealed in Benares, and Ramananda illumined me;
I brought with me the thirst for the Infinite, and I have come for the meeting with Him.
In simplicity will I unite with the Simple One; my love will surge up.
O Gorakh, march thou with His music!"

کبير کله زاهد سو

لوی مرشد له کبير وکړله پوښتنه
کيسه تېره له پخوا کړه بيا تر ننه

کله تا د ژوند پيل کړي دي کسبونه
کله ميني در مست کړي دي رګونه

کبير وايي هغه وخت چي په دنيا کي
زما بې رنګه رنګين خدای په مافيها کي

د خلقت هنوز پيل کړې نه وه لوبه
نه مرشد و نه مريد نه د چا سوبه

چي جهان لا هنوز نه وو غوړېدلی
ستر خالق چي لا يوازي اوسېدلی

زه هغه وخت کي زاهد ومه زما ميني
د برهما په زړه کي مستي کړلې ويني

چي برهما لا پر سر تاج نه وو منلی
چي ويشنو لا پر تخت نه وو کښېنستلی

چي شېوا پر جهان نه وو زبېږېدلی
ما ته درس وو د خپل ذکر رسېدلی

BEFORE the Unconditioned, the Conditioned dances: "Thou and I are one!" this trumpet proclaims.
The Guru comes, and bows down before the disciple:
This is the greatest of wonders.

حقیقت او مجاز

د مطلق حقیقت مخکي مجاز ناځي
له شپېلۍ یې دا یوه ترانه پاځي

زه او ته یو دواړه یو نه جلا کېږو
یو وجود یو یو له بله نه بېلېږو

مرشد راسي د مرید مخکي کږېږي
دا تر ټولو عجایبه معلومېږي.

MY Lord hides Himself, and my Lord wonderfully reveals Himself:
My Lord has encompassed me with hardness, and my Lord has cast down my limitations.
My Lord brings to me words of sorrow and words of joy, and He Himself heals their strife.
I will offer my body and mind to my Lord: I will give up my life, but never can I forget my Lord!

زما خالق

زما خالق پټوي ځان له مخلوقاتو
بیا عجیب سي راڅرګند پر کایناتو

هم خالق یم ځنځیرونو کي تړلی
هم آزاد یې له هر بنده یم ایستلی

زما خالق راته راوړي هغه لفظونه
پکښې نغښتي چي خوښۍ دي هم غمونه

دی پخپله رغوي ټوله دردونه
په قدرت کراروي د دوی جنګونه

زه به ځان او زړه خالق ته وربخښمه
زه به ټوله ژوند تر ده قربانومه

خو په ژوند کي به خالق نه هېرومه
نه په زړه کي بل خالق ته ځای لرمه.

O BROTHER, my heart yearns for that true Guru, who fills the cup of true love, and drinks of it himself, and offers it then to me.
He removes the veil from the eyes, and gives the true Vision of Brahma:
He reveals the worlds in Him, and makes me to hear the Unstruck Music:
He shows joy and sorrow to be one:

He fills all utterance with love.
Kabir says: "Verily he has no fear, who has such a Guru to lead him to the shelter of safety!"

ریښتونی مرشد

په آرزو د هغه پیر یمه یارانو
له ریښتوني میني جام ډک کړي دوستانو

هم پخپله یو ډک جام کړي پر سر پور ته
هم یوه پیاله راواړوي زما لور ته

چي مي لیري کي له سترګو نقابونه
د خالق راکړي ریښتوني تصویرونه

راڅرګند کړي نالیدلي جهانونه
په ما واوري په پردو کي ورک سازونه

راته یو ښیي خوښۍ دي که غمونه
او له میني مالامال یې وي لفظونه

کبیر وایي هغه څوک به وي منلی
چي یې داسي پیر په برخه رسېدلی

ډار یې نه وي پر دنیا له خطرونو
چي مرشد یې اړوي له کړنګونو.

ALL things are created by the Om;
The love-form is His body.
He is without form, without quality, without decay:
Seek thou union with Him!
But that formless God takes a thousand forms in the eyes of His creatures:
He is pure and indestructible,
His form is infinite and fathomless,
He dances in rapture, and waves of form arise from His dance.
The body and the mind cannot contain themselves, when they are touched by His great joy.
He is immersed in all consciousness, all joys, and all sorrows;
He has no beginning and no end;
He holds all within His bliss.

هغه د هر څه خالق دی

جهان ټوله له خالقه دی راغلی
د هغه وجود له میني دی جوړ سوی

هغه ذات دی هم بې رنګه هم بې کیفه
نه په ذات کي یې نقصان دی چا لیدلی

عمر تېر کړه په تلاښ د يو کېدلو
له خالق سره د ځان د وصلولو

خو بې رنګه خالق زر اخلي رنګونه
د مخلوق سترګي يې نه ويني شکلونه

ذات يې پاک دی او خالص تل يې بقا ده
نه يې ذات ته انتهی نه يې فنا ده

په نخا کي د جذبې اخلي رنګونه
له نخا يې رنګ په رنګ پاڅي موجونه

چي مستي د ده د ميني وررسېږي
نه وجود او نه زړګی په تورن کېږي

هغه ګډ دی په خوديو په فکرونو
په خوښيو په مستيو په غمونو
نه آغاز نه يې انجام چا ته عيان دی
په قدرت کي يې ساتلی ټول جهان دی.

To what shore would you cross, O my heart? There is no traveler before you, there is no road:
Where is the movement, where is the rest, on that shore?
There is no water; no boat, no boatman, is there;
There is not so much as a rope to tow the boat, nor a man to draw it.
No earth, no sky, no time, no thing, is there: no shore, no ford!
There, there is neither body no mind: and where is the place that shall still the thirst of the soul? You shall find naught in that emptiness.
Be strong, and enter into your own body: for there your foothold is firm. Consider it well, O my heart! Go not elsewhere,
Kabir says: "Put all imaginations away, and stand fast in that which you are."

ته کومي غاړي ته ځې

کومي غاړي ته روان يې زما زړګيه
در په برخه کوم سيندو نه کوم رودونه

نه د لاري نه د منزل څرک يې لګېږي
نه پري کړي مسافرو سفرونه

هلته نه د حرکت درک لګېږي
نه د سيالي چا جوړ کړي دي ځايونه

نه اوبه سته نه کښتۍ پر هغه غاړه
او نه هلته کښتۍ وان ځاري موجونه

نه تناو سته د کښتۍ د کشولو

نه څوک سته چي يې راکش کړي تناوونه

نه ساحل سته نه يې مځکه اسمان ښکاري
نه خواره سته نه يې شماري څوک وختونه

هلته نه د چا بدن سته نه يې مغز
تنده څنګه ماتوي د خلکو زړونه

هلته هر څه نېستي سوي په خلا کي
نه وجود سته نه د خلکو آوازونه

په پوره زړه خپل وجود ته سه دننه
په هغه مکان کي ټينګ لره ګامونه

بلي خوا ته چي ترې ولاړ نه سې زړګيه
په همدې مکان کي ټينګ وساته ملونه

چي ولاړ يې په هغه مکان کي ټينګ سه
کبير وايي ليري پرېږده ټول خيالونه.

د خدای مينه

زه چي مست يمه په مينه زه پر څه خبري کړمه
چي الماس مي دی په لاس کي غوټه ولي خلاصومه

چي خالي وې له اوله اوس هغه پلې دي ډکي
اوس يې څله اندازه کم چي درنې دي او که سپکي

عقل مست سو له شرابو چي څښلي يې پيالې دي
هوښ نوشلي له دې خمه سر پر بې اندازې دي

چي تر سينده ده راغلې سپينه بته کړه غاړه
لا د څشي په تلاښ ده په ډنډونو کي ولاړه

خدای پخپله ستا په ځان کي لټوې يې په بهر کي
کبير وايي خلکو واورئ سړی ولي ځان ابتر کي

ما چي خدای دی پېژندلی د مخلوق زړونو سينو کي
داسي دی لکه چي تېل وي د شړشمو په دانو کي.

د رباب مرموز ږغونه

له رباب څخه مرموز موزیک رغیږي
بېله پښو او بې لاسونو څوک نڅېږي

بېله ګوتو یې آواز کوي تارونه
بې غوږونو یې نغمه اورېده کېږي

او دا څکه چې که غوږ دی ټوله دئ دی
اورېدونکی هم پخپله دئ، هستېږي

ورتږلی دی د ننه خوشبویي ده
او د ننه هیڅ وجود نه معلومېږي

هر څوک نه دی د دې سِر د پوهېدلو
دا یوازې هوښیاران دي چې پوهېږي.

لامکان

په هغه ځای کې چې ملګرو زما محبوب اوسېږي
له هغه ځای سره سیالي مکان کولای نه سي

هلته نه غم سته نه خوښي نه حقیقت نه دروغ
څوک د ګناه او د پرهېز ننښي لیدلای نه سي

هلته نه ورځې سته نه شپې نه پکښې لمر یا سپوږمۍ
هلته ځلا ده د نور څرک یې څوک ایستلای نه سي

نه معرفت سته نه چا سر پر زنګانه ایښی دی
ریاضت نسته او وردونه څوک ویلای نه سي

نه نصیحت سته د ویدا له کتابونو څخه
څوک ښه او بد امر او نهي پېژندلای نه سي

هلته نه کور نه بې کوري سته نه د ننه بهر
پکښې مفهوم وړه ذره او لوی جهان نه لري

نه د پنځو لمونځونو نوم سته نه صلیب پېژني
پکښې مذهب او عقیده هلته نښان نه لري

هلته ریښې ګل او ښاخلې او زنې نه سي لیدای
مېوې یې سته خو مګر ونې پکښې نه لوېږي
نه څوک هندو نه په سینو کې نفسونه دي بند

دا ټوله نسته د نفس نوم پکې نه ځایېږي

هلته محبوب دی نور عدم دی د وجود نیستي ده
کبير په دغه حقيقت ښه پوهېدلی يمه

هر څوک چي زما د اشارې نښه په سترګو ويني
د ازادۍ په سرمنزل يې پوهېدلی يمه.

نهايي خوښي

ښتي ژر يې راته وايه خپله تېره افسانه دي
ته له کومه ملکه راغلې راته ښيه آشيانه دي

کوم ساحل ته دي پرواز دی ځې تر کومو وطنونو
هم کيسه د وطن وکه هم د خپلو هدفونو

ښتي نن سهار راکښېينه له اوږدو_اوږدو خوبونو
زما پر لاره سه روانه زما پر لور د منزلونو

داسي خاوري ته به ولاړ سو چي واک نه لري غمونه
هلته وېره د مرګ نسته مرګی نه وهي سرونه

هلته کور د پسرلي وي شنه ځنګلونه غوړېدلي
هلته "دی_زه يم" ذکرونه له نسيم سره اودلي

هلته زړونه داسي مست وي د خوښيو له شرابو
چي درپاته نوري نه وي د مستۍ او خوښۍ هيلي.

معرفت

حقيقت نه دی په سترګو چي يې وينو
هغه شي دی موږ هيڅ نه سو ويلای

باور نه راځي هيڅکله بې ليدلو
بې ويلو په هيڅ نه سو پوهېدلای

هوښياران په زور د علم په پوهېږي
ناپوهان لکه ړانده تل به کړېږي

څوک پراته بې شکله خدای ته پر سجده دي
څوک يې رنګ په رنګ شکلونه ته کړېږي

ولي خدای لږ دی تر دغو صفتونو؟
يو دانا يې دی قابل د جوابونو

چي نغمه څوک پر کاغذ نه سي ليکلای

د هغې توري څوک نه سي پېژندلای

کبير وايي دا يوازي معرفت دی
بريالی چي همېشه پر جهالت دی.

زه چېري یم

چيري مي غواړې زه له تا سره يمه
نه په زيارت نه بتخانو کي يمه

نه په تاريکو خلوتو کي يمه
نه درمسال نه مسجدو کي يمه

نه په کعبه نه صومعه کي يمه
چېري مي غواړې زه له تا سره يم

نه په لمانځه کي نه په ذکر کي يم
نه په روژه کي زه له چا سره يم

نه زه د جوګ تمرين کي چا ليدلی
نه رياضت کي مي دی ځای نيولی

نه په قوه نه په بدن کي يمه
نه د فضا په نازک تن کي يمه

نه طبيعت کي مي دی کور جوړ کړی
نه د نفس په انجمن کي يمه

په ځير مي ولټوه کشف مي که
ما په وجود کي د شېبې لټوه

وايي کبير په غور غوږ ونيسه
چي ستا ايمان دی ما هورې لټوه.
وايي کبير په غور غوږ ونيسه
چي ستا ايمان دی ما هورې لټوه.